

Udskriftsdato: 8. januar 2026

2023/1 LSF 114 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af lov om våben og eksplosivstoffer m.v., lov om krigsmateriel m.v. og lov om jagt og vildtforvaltning (Strammere kontrol med våbentilladelser, øget sikkerhed ved besiddelse af våben og opbevaring af ammunition, m.v.)

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: Justitsmin. j.nr. 2023-04751

Forslag

til

Lov om ændring af lov om våben og eksplosivstoffer m.v., lov om krigsmateriel m.v. og lov om jagt og vildtforvaltning

(Strammere kontrol med våbentilladelser, øget sikkerhed ved besiddelse af våben og opbevaring af ammunition, m.v.)

§ 1

I lov om våben og eksplosivstoffer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1736 af 26. august 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 2 indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* Justitsministeren kan fastsætte regler om afslag på ansøgning om tilladelser, godkendelser, samtykker eller dispensationer efter denne lov eller efter bestemmelser, der er udfærdiget i medfør af loven, til personer, der er dømt for grovere lovovertrædelser eller er meddelt tilhold, opholdsforbud eller bortvisning efter lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning.«

2. I § 2 *f* indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Justitsministeren kan fastsætte regler om bortfald af tilladelser, godkendelser, samtykker eller dispensationer efter denne lov eller efter bestemmelser, der er udfærdiget i medfør af loven, til personer, der er dømt for grovere lovovertrædelser eller er meddelt tilhold, opholdsforbud eller bortvisning efter lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning.«

3. I § 2 *g* indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om dokumentation af ansøgerens helbredstilstand i forbindelse med ansøgning om tilladelser, godkendelser, samtykker eller dispensationer efter denne lov eller efter bestemmelser, der er udfærdiget i medfør af loven, herunder om afslag som følge af ansøgerens helbredstilstand.«

4. Efter § 2 *h* indsættes:

»§ 2 **i.** Offentlige myndigheder, der har regelmæssig kontakt til en person der har tilladelse, godkendelse, samtykke eller dispensation efter denne lov eller efter bestemmelser, der er udfærdiget i medfør af loven, kan indgive en indberetning til politiet, hvis myndigheden bliver opmærksom på forhold, der gør det betænkeligt, at personen fortsat skal have tilladelse, godkendelse, samtykke eller dispensation efter denne lov eller efter bestemmelser, der er udfærdiget i medfør af loven.

Stk. 2. En indberetning efter stk. 1, skal være skriftlig og indeholde identifikation af personen samt indeholde en beskrivelse af den adfærd, som giver anledning til bekymringen. Indberetningen skal endvidere indeholde oplysninger om, hvorfor det efter myndighedens opfattelse er betænkeligt, at den pågældende har tilladelse, godkendelse, samtykke eller dispensation efter denne lov eller efter bestemmelser, der er udfærdiget i medfør af loven.

Stk. 3. Modtager politiet en indberetning efter stk. 1 og stk. 2, skal politiet træffe afgørelse om, hvorvidt personen fortsat skal have tilladelse, godkendelse, samtykke eller dispensation efter denne lov eller efter bestemmelser, der er udfærdiget i medfør af loven.

Stk. 4. Afgørelser efter stk. 3 kan påklages af afgørelsens adressat eller den myndighed, der har indgivet indberetningen efter stk. 1.«

5. I § 3, *stk. 3, nr. 6*, ændres »våben.« til: »våben og«.

6. I § 3, *stk. 3*, indsættes som *nr. 7*:

»7) lokaler hos personer og erhvervsdrivende, der har en tilladelse efter denne lov til fremstilling af de våben m.v., der er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-5 og nr. 7-10.«

7. I § 4 *b*, *stk. 1*, ændres »erhverve og besidde« til: »erhverve, besidde og anvende«.

8. I § 6, *stk. 2, nr. 1*, ændres »forordningens artikel 18, og« til: »forordningens artikel 18,«.

9. I § 6, *stk. 2, nr. 2*, ændres »14. marts 2012.« til: »14. marts 2012,«.

10. I § 6, *stk. 2*, indsættes som *nr. 3* og *nr. 4*:

»3) udførsel af luft- og fjederbøsser, bortset fra luft- og fjedervåben med større kaliber end 4,5 mm og de i § 1, stk. 1, nr. 7, nævnte, og ammunition hertil og

4) udførsel af hardball- og paintballvåben og ammunition hertil.«

11. I § 6 indsættes som *stk. 9*:

»Stk. 9. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvad der forstås ved materiel til krigsførelse, jf. stk. 1, nr. 3.«

12. § 6 *b*, *stk. 1, nr. 2*, affattes således:

»2) tilladelser til piber, slæder, tromler, bundstykker og låse samt aftagelige magasiner,«.«

13. § 6 *b*, *stk. 1, nr. 7*, affattes således:

»7) tilladelser til erhvervsdrivende,«.«

14. I § 6 *b*, *stk. 1, nr. 11*, ændres »kriminalitet og« til: »kriminalitet,«.

15. I § 6 *b*, *stk. 1, nr. 12*, ændres »beskyttelse.« til: »beskyttelse og«.

16. I § 6 *b*, *stk. 1*, indsættes som *nr. 13*:

»13) tilladelser til personer, der som følge af en dom har fået afslag efter regler udstedt i medfør af § 2, stk. 5, eller hvor tilladelsen som følge af en dom er bortfaldet efter reglerne udstedt i medfør af § 2 f, stk. 2, og hvor dommen er ændret ved højere instans, således at betingelserne for afslag eller bortfald ikke længere er opfyldt.«

17. I § 6 *b*, *stk. 4*, indsættes efter »skytteforening,«: »eller ændres den adresse, hvorpå våbnet opbevares,«.

18. § 9, *stk. 1, 2. pkt.*, affattes således:

»§ 1, § 3 a, stk. 1-3, og § 7 a gælder endvidere ikke for politiet.«

19. I § 10, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »der« til: »som«.

20. I § 10, *stk. 4*, ændres »der« til: »som«.

§ 2

I lov om krigsmateriel m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1004 af 22. oktober 2012, foretages følgende ændring:

1. I § 1 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilket materiel stk. 1 finder anvendelse på.«

§ 3

I lov om jagt og vildtforvaltning, jf. lovbekendtgørelse nr. 639 af 26. maj 2023, foretages følgende ændring:

1. § 40, *stk. 5*, affattes således:

»*Stk. 5.* Justitsministeren fastsætter nærmere regler om meddelelse og bortfald af samtykke efter stk. 1, nr. 5. Justitsministeren kan i den forbindelse fastsætte nærmere regler om meddelelse og bortfald af samtykke efter stk. 1, nr. 5 til personer, der er dømt for grovere lovovertrædelser eller er meddelt tilhold, opholdsforbud eller bortvisning efter lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning.«

§ 4

Loven træder i kraft den 1. juli 2024.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Obligatorisk afslag på ansøgning om våbentilladelse og jagttegn m.v. ved visse lovovertrædelser m.v.
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Justitsministeriets overvejelser
 - 2.1.3. Den foreslåede ordning
 - 2.2. Bortfald af våbentilladelse og jagttegn m.v. ved visse lovovertrædelser m.v.
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Justitsministeriets overvejelser
 - 2.2.3. Den foreslåede ordning
 - 2.3. Adgang for politiet til systematisk at indhente helbredsoplysninger hos ansøgere ved ansøgninger om våbentilladelser m.v.
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Justitsministeriets overvejelser
 - 2.3.3. Den foreslåede ordning
 - 2.4. Etablering af lovfæstet indberetningsordning for berørte offentlige myndigheder m.v.
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Justitsministeriets overvejelser
 - 2.4.3. Den foreslåede ordning
 - 2.5. Besigtigelse af lokaler hos personer, der har tilladelse til fremstilling af våben m.v.
 - 2.5.1. Gældende ret
 - 2.5.2. Justitsministeriets overvejelser
 - 2.5.3. Den foreslåede ordning
 - 2.6. Våbenmekanikers adgang til prøveskydning
 - 2.6.1. Gældende ret
 - 2.6.2. Justitsministeriets overvejelser
 - 2.6.3. Den foreslåede ordning
 - 2.7. Undtagelse af luft- og fjederbøsser med kaliber 4,5 mm og derunder og hardball- og paintballvåben fra våbenlovens udførselsbestemmelse

- 2.7.1. Gældende ret
- 2.7.2. Justitsministeriets overvejelser
- 2.7.3. Den foreslåede ordning
- 2.8. Afgiftsbestemmelsen
 - 2.8.1. Gældende ret
 - 2.8.2. Justitsministeriets overvejelser
 - 2.8.3. Den foreslåede ordning
- 2.9. Politiets pligt til at mærke politiets tjenestevåben
 - 2.9.1. Gældende ret
 - 2.9.2. Justitsministeriets overvejelser
 - 2.9.3. Den foreslåede ordning
- 2.10. Skærpelse af straffen for ulovlig besiddelse af ammunition
 - 2.10.1 Gældende ret
 - .
 - 2.10.2 Justitsministeriets overvejelser
 - .
 - 2.10.3 Den foreslåede ordning
 - .
- 2.11. Skærpelse af straffen for uforsvarlig opbevaring af våben og brud på reglerne om afhændelse af våben m.v.
 - 2.11.1 Gældende ret
 - .
 - 2.11.2 Justitsministeriets overvejelser
 - .
 - 2.11.3 Den foreslåede ordning
 - .
- 2.12. Præcisering af anvendelsesområdet for udførselsforbuddet i våbenloven og anvendelsesområdet for krigsmaterielloven
 - 2.12.1 Gældende ret
 - .
 - 2.12.2 Justitsministeriets overvejelser
 - .
 - 2.12.3 Den foreslåede ordning
 - .
- 3. Forholdet til databeskyttelsesloven og databeskyttelsesforordningen
- 4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
- 5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Klima- og miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Det er afgørende for regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne), at befolkningen kan leve og færdes i samfundet i tryghed. Et vigtigt led heri er en våbenlovgivning, der sikrer trygge rammer for besiddelse af våben.

Det var baggrunden for, at regeringen i juni 2023 præsenterede udspillet ”Strammere greb om våben”. Lovforslaget har primært til formål at gennemføre de initiativer fra regeringsudspillet ”Strammere greb om våben” fra juni 2023, der kræver lovændring. Lovforslaget indeholder herudover en række andre ændringer af våbenloven, der har til formål at sikre en moderne og opdateret våbenlov.

Med lovforslaget lægges der for det første op til at sikre strammere kontrol med våbentilladelser til personer, der har begået grovere lovovertrædelser eller er meddelt tilhold, opholdsforbud eller bortvisning efter lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning. Forslaget indebærer, at justitsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at politiet skal afslå en ansøgning om våbentilladelse m.v., hvis ansøgeren er dømt for visse lovovertrædelser eller er meddelt tilhold, opholdsforbud eller bortvisning efter lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning.

Forslaget indebærer desuden, at justitsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at våbentilladelser og retten til jagttegn m.v. skal bortfalde for personer, der er i besiddelse af en gyldig våbentilladelse eller jagttegn, og som dømmes for grovere lovovertrædelser eller meddeles tilhold, opholdsforbud eller bortvisning.

Med lovforslaget lægges der for det andet op til, at justitsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om, at politiet i forbindelse med en ansøgning om våbentilladelse får adgang til at kunne anmode en ansøger til en våbentilladelse m.v. om dokumentation for alle relevante oplysninger om ansøgerens helbred, inklusive oplysninger om ansøgerens psykiske forhold. Oplysningerne vil herefter kunne indgå i politiets samlede vurdering af ansøgerensandel, hvorefter politiet vil kunne afslå en ansøgning om våbentilladelse med baggrund i oplysninger om ansøgerens psykiske forhold.

Med lovforslaget foreslås det for det tredje at etablere en lovfæstet indberetningsordning for offentlige myndigheder. Forslaget indebærer, at offentlige myndigheder, der har en regelmæssig kontakt med en borger med f.eks. våbentilladelse, skal have en lovfæstet adgang til at indgive bekymringsindberetninger til politiet. Indberetningsordningen indebærer, at politiet på baggrund af bekymringsindberetningen skal foretage en fornyet vandelsvurdering af personen og eventuelt træffe afgørelse om at tilbagekalde personens våbentilladelse m.v. Hvis politiet efter en fornyet vandelsvurdering træffer afgørelse om ikke at tilbagekalde våbentilladelsen eller samtykket for den person, som bekymringsindberetningen angår, skal den pågældende myndighed have adgang til at klage over afgørelsen.

Der foreslås for det fjerde en skærpelse af straffen for uforsvarlig opbevaring af våben og ulovlig besiddelse af ammunition.

Der foreslås for det femte en skærpelse af straffen for brud på pligten til at afhænde våben og ammunition ved tilbagekaldelse af tilladelse, et samtykke, en våbenpåtegning eller en godkendelse efter våbenloven eller våbenbekendtgørelsen.

For det sjette lægges der op til en række præciseringer i våbenlovens afgiftsbestemmelse, så det f.eks. bliver afgiftsfrit at udstede en ny våbentilladelse med samme gyldighed som den oprindelige våbentilladelse, hvis adressen, hvorpå våbnet opbevares, ændres.

Det foreslås for det syvende, at anvendelse af våben i form af prøveskydning og indskydning af våben skal omfattes af den generelle tilladelse til erhvervsdrivende udstedt i medfør af våbenlovens § 4 b, stk. 1, således at den erhvervsdrivende ikke skal have en separat tilladelse hertil.

Det foreslås for det ottende at undtage af luft- og fjederbøsser med kaliber 4,5 mm og derunder og hardball- og paintballvåben fra våbenlovens udførselsbestemmelse.

Der lægges for det niende op til at indsætte et nyt nr. 7 i våbenlovens § 3, stk. 3, så politiet, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse, har adgang til kontrol af lokaler hos personer og erhvervsdrivende, der har tilladelse til at fremstille våben.

Det foreslås for det tiende, at politiet undtages våbenlovens mærkningskrav.

Endeligt lægges for det ellefte op til, at justitsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om anvendelsesområdet for henholdsvis våbenlovens principielle forbud mod udførsel af krigsmateriel, samt hvilket materiel krigsmaterielloven finder anvendelse på. Dette skal præcisere, at disse omfatter de forsvarsrelaterede produkter, der er omfattet af forsvarsdirektivets anvendelsesområde (direktiv 2009/43/EF).

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Obligatorisk afslag på ansøgning om våbentilladelse og jagttegn m.v. ved visse lovovertrædelser m.v.

2.1.1. Gældende ret

Efter våbenlovens § 1, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, er det forbudt uden tilladelse fra justitsministeren, eller den som ministeren bemyndiger dertil, at indføre, fremstille, herunder samle, tilvirke, ved overdragelse at erhverve, besidde, bære eller anvende en række nærmere angivne genstande og stoffer, herunder skydevåben, visse dele til skydevåben og ammunition hertil.

Undtaget fra forbuddet er efter våbenlovens § 1, stk. 2, visse luft- og fjederbøsser, kulsyredrevne hardball- og paintballvåben, pyrotekniske artikler, visse indstikningspatroner samt slagteapparater med tilhørende ammunition.

De genstande og stoffer, der er omfattet af våbenlovens kontrolordning, kan i almindelighed kun besiddes og anvendes af personer, der har våbentilladelse, samtykke til våbenpåtegning og jagttegn eller andre tilladelser, samtykker, godkendelser eller dispensationer efter våbenloven og våbenbekendtgørelsen. Tilladelser eller godkendelser efter våbenloven og våbenbekendtgørelsen kan bl.a. udstedes til at erhverve, besidde, bære, importere, fremstille og anvende skydevåben, og tilladelsen eller godkendelsen kan begrænses til en eller flere af de nævnte funktioner.

Der er i bekendtgørelse nr. 2531 af 20. december 2021 om våben og ammunition m.v. (våbenbekendtgørelsen) med senere ændringer fastsat nærmere regler om meddelelse af bl.a. våbentilladelser.

Det er som udgangspunkt politidirektøren i Midt- og Vestjyllands Politi, der meddeler våbentilladelse, samtykke, godkendelse og dispensation, efter våbenbekendtgørelsen, jf. bl.a. våbenbekendtgørelsens §§ 3 og 5. Der er dog en række tilfælde, hvor Rigspolitiet og Politiets Efterretningstjeneste er tillagt kompetencen til at meddele tilladelse, jf. bl.a. bekendtgørelsens § 5, stk. 2, og § 31.

Våbentilladelse, samtykke til våbenpåtegning og jagttegn samt andre tilladelser, samtykker, dispensationer eller godkendelser efter våbenloven og våbenbekendtgørelsen kan kun gives til en person, om hvis personlige forhold og hidtidigeandel, der ikke foreligger oplysninger, som gør det betænkeligt at imødekomme ansøgningen, jf. våbenbekendtgørelsens § 48, stk. 1.

Tilladelse gives som udgangspunkt alene til personer på 18 år eller derover. Våbentilladelse til personer under 18 år gives således kun, hvis ansøgeren enten er medlem af en skytte- eller jagtforening og er fyldt 16 år, eller hvis den pågældende har erhvervet jagttegn, jf. § 16 i cirkulære nr. 10222 af 1. december 2016 om våben og ammunition m.v. som ændret senest ved cirkulære nr. 9044 af 30. januar 2021 (våbencirkulæret). Meddelelse af tilladelse til personer under 18 år er altid betinget af, at forældremyndighedsindehaveren skriftligt samtykker hertil.

Efter våbencirkulærets § 2 meddeles våbentilladelse endvidere kun til bestemte formål, herunder til medlemmer af skytte- og jagtforeninger, fugle- og skiveskydningsforeninger, personer med jagttegn, personer med behov for våbnet til erhvervsmæssige formål, statsanerkendte museer og offentlige samlinger samt personer, der har en ganske særlig interesse i at besidde jagtvåben, f.eks. med henblik på senere overdragelse til livsarvinger, der endnu er mindreårige.

Uden for disse formål gives våbentilladelse kun i særlige tilfælde, hvor ansøgeren har en rimelig interesse i våbenbesiddelse.

For meddelelse af våbentilladelse til skydevåben, som kategoriseres som særligt farlige (f.eks. pistoler, halvautomatiske rifler og visse glatløbende haglgeværer) gælder særligt strenge krav, jf. våbencirkulærets §§ 19 og 20. Der kan kun gives tilladelse til sådanne våben under ganske særlige omstændigheder. Det er således en betingelse, at ansøgeren er fyldt 20 år og er kendt som en absolut pålidelig person. Et medlem af en skytteforening, som ønsker tilladelse til våben, skal endvidere i mindst 2 år have været aktivt skydende medlem af en skytteforening.

Ved ansøgning om våbentilladelse m.v. giver ansøgeren samtykke til, at politiet kan indhente oplysninger om ansøgeren i politiets registre, herunder Kriminalregisteret, til brug for politiets vandelsvurdering.

Tidligere afgørelser om strafbare forhold indgår som et centralt element i politiets vandelsvurderinger efter våbenbekendtgørelsens § 48, stk. 1. Det strafbare forholds karakter og den tid, der er gået, siden forholdet blev begået, vil indgå som selvstændige faktorer i vandelsvurderingen. Afgørelser for alvorlige overtrædelser af f.eks. straffeloven kan således have afgørende betydning for vandelsvurderingen, selv om det strafbare forhold ligger mange år tilbage.

Politiet lægger ved vandelsvurderingen særlig vægt på, om den pågældende har haft sager om drab, vold, røveri, voldtægt, ulovlig tvang, frihedsberøvelse, overtrædelse af straffelovens §§ 266 (trusler) og 252 (forvoldelse af nærliggende fare for nogens liv eller forlighed) m.v. samt overtrædelser af våbenlovgivningen, jf. også betænkning om delberetning vedrørende en kontrolordning for glatløbende haglgeværer (bet 1982, 966, side 16-17).

Endvidere lægger politiet også vægt på bl.a. overtrædelser af knivloven, lov om euforiserende stoffer og

lov om forbud mod visse dopingmidler, kørsel under påvirkning af euforiserende stoffer og overtrædelser af ordensbekendtgørelsen omfattende voldelig adfærd, ligesom der kan lægges vægt på sigtelser, navnlig hvis der er tale om en sigtelse for overtrædelse af straffelovens regler om personfarlig kriminalitet, herunder vold. Endelig lægges der vægt på oplysninger om tilknytning til rocker- eller bandemiljøet og oplysninger om psykiske forhold.

Der skal ved samtlige ansøgninger om våbentilladelse m.v. foretages en konkret vurdering af, om der er betænkeligheder ved at imødekomme ansøgningen, jf. våbenbekendtgørelsens § 48, stk. 1.

Det følger af § 40, stk. 1, i lov om jagt- og vildtforvaltning, jf. lovbekendtgørelse nr. 639 af 26. maj 2023, at jagttegn kan udstedes til personer, som 1) har fast bopæl i Danmark, 2) er fyldt 16 år, 3) er i besiddelse af den nødvendige synsevne samt i øvrigt af den fornødne åndelige og legemlige førlighed, 4) ved en prøve har godtgjort at have fornødent kendskab til almindeligt forekommende vildtarter, til reglerne om jagt og vildtforvaltning, herunder de jagtetiske principper, samt har vist at have færdighed i betjeningen af glatløbede skydevåben og 5) har fået samtykke hertil fra justitsministeren. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om meddelelse af samtykke efter stk. 1, nr. 5, jf. lovens § 40, stk. 5.

Bemyndigelsen i § 40, stk. 5, er udmøntet i våbenbekendtgørelsen. Det fremgår af § 6 i bekendtgørelsen, at jagttegn kun kan udstedes med samtykke fra politiet. Anmodning om udstedelse af jagttegn skal rettes til Miljøministeriet, Miljøstyrelsen. Det fremgår af § 48 i bekendtgørelsen, at våbentilladelse, samtykke til våbenpåtegning og jagttegn samt andre tilladelser eller godkendelser efter våbenloven og bekendtgørelsen kun kan gives til personer, om hvis personlige forhold og hidtidige vandel der ikke foreligger oplysninger, som gør det betænkeligt at imødekomme ansøgningen.

Når en borger ansøger om jagttegn, foretages der således en konkret vandelsvurdering for den enkelte borger. Dette indebærer ligeledes, at politiet ved en konkret vurdering kan vælge at tilbagekalde samtykke, hvis politiet bliver bekendt med nye forhold.

2.1.2. Justitsministeriets overvejelser

Der skal ved ansøgninger om våbentilladelse m.v. efter våbenbekendtgørelsens § 48 og anmodninger om udstedelse af jagttegn foretages en konkret vandelsvurdering. Det gælder også i tilfælde, hvor det ellers forekommer åbenlyst, at ansøgeren ikke bør have adgang til våben. Det kan f.eks. være personer, der er dømt for terror, eller andre kriminelle, der er dømt for drab, røveri, bandekriminalitet eller andre alvorlige forbrydelser. Det kan endvidere være personer, der er meddelt eksempelvis et tilhold mod f.eks. en tidligere partner.

Justitsministeriet finder, at der bør indføres en ordning, der sikrer, at personer, der har begået grovere lovovertrædelser eller er meddelt tilhold, opholdsforbud eller bortvisning efter lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning, ikke kan meddeles våbentilladelse eller samtykke til udstedelse af jagttegn m.v. i et bestemt tidsrum fra domsafsigelsen eller fra beslutningen om tilhold, opholdsforbud eller bortvisning.

Formålet med en sådan ordning vil være at sikre en mere konsekvent udelukkelse af dømte personers adgang til våben samt at bidrage til smidigere sagsgange hos politiet.

Det vurderes, at justitsministeren kan fastsætte regler om obligatorisk afslag på samtykke til udstedelse af jagttegn i overensstemmelse med bemyndigelsen i jagt- og vildtforvaltningslovens § 40, stk. 5, hvorfor denne del af initiativet ikke kræver lovændring.

2.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at indsætte en bestemmelse i våbenloven, der bemyndiger justitsministeren til at fastsætte regler om obligatorisk afslag på våbentilladelser m.v. for personer, der er dømt for visse grovere lovovertrædelser eller er meddelt tilhold, opholdsforbud eller bortvisning efter lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning.

Ordningerne indebærer, at justitsministeren ved en bekendtgørelse vil indføre en ordning, der indebærer, at personer, der har begået grovere lovovertrædelser eller er meddelt tilhold, opholdsforbud eller bortvisning efter lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning, ikke kan meddeles eller opretholde våbentilladelse m.v. i et bestemt tidsrum fra domsafsigelsen eller fra beslutningen om tilhold, opholdsforbud eller bortvisning.

”Våbentilladelse m.v.” vil omfatte våbentilladelser, samtykker, godkendelser og dispensationer, der meddeles under iagttagelse af våbenbekendtgørelsens § 48, herunder våbentilladelser m.v. til skydevåben, eksplosivstoffer og udgangsstoffer til eksplosivstoffer, tilladelser til våbensamlere, godkendelse af adgang til skytteforeningernes våbenopbevaring, transport af skytteforeningsvåben og overladelse af skydevåben. Forslagene omfatter ikke våbentilladelser m.v., der er udstedt i forbindelse med udøvelse af erhverv, herunder godkendelse af ansatte hos erhvervsdrivende med våbentilladelse og tilladelser til erhvervsmæssig anvendelse m.v. af eksplosivstoffer.

Det forudsættes i den forbindelse, at der i bekendtgørelsen vil blive fastsat regler om, at ordningen alene vil omfatte personer, der er idømt en ubetinget fængselsstraf på mindst 60 dage. Det skal ses i sammenhæng med, at domfældelse for lovovertrædelser, hvor der kun er idømt en fængselsstraf udmålt i dage eller en betinget fængselsstraf, ellers vil medføre udelukkelse fra våbentilladelse m.v. i en potentiel lang periode, hvilket vil kunne fremstå uproportionalt.

Det vil i bekendtgørelsen skulle fastlægges, hvilke grovere lovovertrædelser der skal omfattes i ordningen, ligesom det tidsrum fra domsafsigelsen eller afgørelsen om f.eks. tilhold, hvor en person ikke kan meddeles våbentilladelse m.v., vil skulle fastlægges. Det forudsættes i den forbindelse, at forbrydelser rettet mod staten og den offentlige myndighed (straffelovens kapitel 12 og 13), overtrædelser af våbenloven og knivloven, vil være omfattet af ordningen. Det forudsættes endvidere, at personfarlig kriminalitet og visse seksualforbrydelser tillige vil være omfattet af ordningen. Derudover vil overtrædelser med strafforhøjende momenter efter f.eks. straffelovens § 81 a og § 81 b være omfattet. Opregningen er dog ikke udtømmende.

Det forudsættes endvidere, at der vil blive indført forskellige karensperioder, alt efter hvor grov kriminalitet den pågældende person er dømt for. Bekendtgørelsen vil endvidere skulle indeholde regler om, at det tidsrum, hvor en person ikke vil kunne meddeles våbentilladelse, løber fra datoen for domsafsigelsen og datoen for afgørelsen efter lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning.

Det forudsættes endvidere, at der i bekendtgørelsen vil blive fastsat regler om, at ordningen skal omfatte domme afsagt i 1. instans. Dette skal navnlig ses i lyset af, at der efter Justitsministeriets opfattelse er et tungtvejende hensyn til heller ikke at lade den pågældende have lovlig adgang til våben mellem afgørelse i første og anden instans ved domstolene. Selv en midlertidig opretholdelse af adgangen til våben for personer, som en domstol har fundet skyldig i grovere lovovertrædelser, kan udgøre en uacceptabel risiko for samfundet. Hensynet til den offentlige sikkerhed og enkeltpersoners sikkerhed vurderes i den forbindelse at veje tungere end hensynet til den pågældendes ret til en våbentilladelse i den mellemliggende periode mellem domfældelse i første instans og en eventuel frifindelse i en højere retsinstans. Såfremt den dømte i forbindelse med en eventuel ankesag frifindes eller idømmes en straf, der er mildere end 60 dages ubetinget fængselsstraf, vil den pågældende skulle ansøge om våbentilladelse på ny.

Der vil være mulighed for at klage til Rigspolitiet over en afgørelse om afslag efter de almindelige regler.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1 og § 3, nr. 1 og bemærkningerne hertil.

2.2. Bortfald af våbentilladelse og jagttegn m.v. ved visse lovovertrædelser m.v.

2.2.1. Gældende ret

Det fremgår af våbenlovens § 2 f, at tilladelser og samtykker efter våbenloven eller efter bestemmelser, der er udfærdiget i medfør af loven, til enhver tid kan tilbagekaldes. En tilbagekaldelse medfører, at de rettigheder, som en person har opnået som følge af tilladelsen m.v., bortfalder, og at våbnet skal afhændes, jf. våbenbekendtgørelsens § 50, stk. 3.

I dag foretager politiet løbende samkøring mellem Politiets Våbenregister på den ene side og Politiets Sagsstyringssystem og Kriminalregisteret på den anden side. Hvis en person med våbentilladelse m.v. bliver sigtet eller dømt for et strafbart forhold eller vedtager et bødeforelæg for overtrædelse af f.eks. straffeloven, lov om euforiserende stoffer eller våbenlovgivningen, foretager politiet i dag på baggrund af disse oplysninger en skønsmæssig vurdering af, om der er grundlag for at indlede en sag om tilbagekaldelse af våbentilladelser m.v. for personerne på listen. Hvis politiet finder grundlag for at indlede en tilbagekaldelsessag, vil politiet oplyse sagen, herunder eventuelt foretage partshøring af våbentilladelsesindehaveren.

Vandelsvurderingen i sager om tilbagekaldelse af våbentilladelse m.v. svarer til den, som politiet foretager i forbindelse med en ansøgning om våbentilladelse m.v.

Det fremgår af § 40, stk. 1, nr. 5, i jagt- og vildtforvaltningsloven, at jagttegn kan udstedes til personer, som har fået samtykke hertil fra justitsministeren. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om meddelelse af samtykke efter stk. 1, nr. 5, jf. lovens § 40, stk. 5.

Bemyndigelsen i § 40, stk. 5, er udmøntet i våbenbekendtgørelsen. Det fremgår af § 6 i bekendtgørelsen, at jagttegn kun kan udstedes med samtykke fra politiet. Anmodning om udstedelse af jagttegn skal rettes til Miljøministeriet, Miljøstyrelsen. Det fremgår af § 48 i bekendtgørelsen, at våbentilladelse, samtykke til våbenpåtegning og jagttegn samt andre tilladelser eller godkendelser efter våbenloven og bekendtgørelsen kun kan gives til personer, om hvis personlige forhold og hidtidigeandel, der ikke foreligger oplysninger, som gør det betænkeligt at imødekomme ansøgningen.

Når en borger ansøger om jagttegn, foretages der således en konkret vandelsvurdering for den enkelte borger. Dette indebærer ligeledes, at politiet ved en konkret vurdering kan vælge at tilbagekalde samtykke, hvis politiet bliver bekendt med nye forhold.

2.2.2. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet finder, at der bør etableres en ordning, der sikrer, at personer, der dømmes for grovere lovovertrædelser, ikke bliver meddelt eller kan opretholde deres våbentilladelse. Det gælder også personer, der meddeles eksempelvis et tilhold mod f.eks. en tidligere partner.

For at sikre at også personer med en gyldig våbentilladelse m.v. mister våbentilladelsen, hvis de bliver dømt for sådanne lovovertrædelser, lægges der op til at indføre en bestemmelse, der bemyndiger justitsministeren til at fastsætte regler, der indebærer, at våbentilladelser m.v. bortfalder for personer, der har begået grovere lovovertrædelser eller er meddelt tilhold, opholdsforbud eller bortvisning efter lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning.

På samme måde som den foreslåede § 2, stk. 5, er formålet med ordningen at sikre en konsekvent linje over for dømte personers adgang til våben samt at bidrage til smidigere sagsgange hos politiet.

Justitsministeriet finder, at ordningen tilsvarende bør sikre, at politiets samtykke til udstedelse af jagttegn bortfalder for personer, som har begået grovere lovovertrædelser omfattet af ordningen. Den gældende bemyndigelse i § 40, stk. 5, i jagt- og vildtforvaltningsloven antages ikke at give hjemmel hertil. Der er derfor behov for, at bemyndigelsen udvides til at omfatte regler om, at politiets samtykke til udstedelse af jagttegn bortfalder for personer, som har begået grovere lovovertrædelser omfattet af ordningen.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at indsætte et nyt stk. 2 i våbenlovens § 2 f, der bemyndiger justitsministeren til at fastsætte regler om bortfald af tilladelser, godkendelser, samtykker og dispensation efter våbenloven eller efter bestemmelser, der er udfærdiget i medfør af loven.

Det foreslås desuden, at den eksisterende bemyndigelse i jagt- og vildtforvaltningslovens § 40, stk. 5, nyaffattes, således at justitsministeren kan fastsætte regler om både meddelelse og bortfald af samtykke efter § 40, stk. 1, nr. 5.

Det forudsættes, at justitsministeren vil fastsætte regler i våbenbekendtgørelsen, der indebærer, at tilladelser, godkendelser, samtykker og dispensation efter våbenloven eller efter bestemmelser, der er udfærdiget i medfør af loven, samt samtykker til udstedelse af jagttegn efter jagt- og vildtforvaltningsloven, vil bortfalde for personer, der i første instans er dømt for grove lovovertrædelser eller er meddelt tilhold, opholdsforbud eller bortvisning efter lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning.

”Våbentilladelse m.v.” vil omfatte våbentilladelser, samtykker, godkendelser og dispensationer, der meddeles under iagttagelse af våbenbekendtgørelsens § 48, herunder tilladelser, godkendelser og dispensationer til skydevåben, eksplosivstoffer og udgangsstoffer til eksplosivstoffer, tilladelser til våbensamlere, tilladelse til privat transport af våben, godkendelse af adgang til skytteforeningernes våbenopbevaring og overladelse af skydevåben. Forslagene omfatter ikke våbentilladelser m.v., der er udstedt i forbindelse med udøvelse af erhverv, herunder godkendelse af ansatte hos erhvervsdrivende med våbentilladelse og tilladelser til erhvervsmæssigt anvendelse m.v. af eksplosivstoffer.

Det forudsættes i den forbindelse, at der i bekendtgørelsen vil blive fastsat regler om, at ordningen alene vil omfatte personer, der er idømt en ubetinget fængselsstraf på mindst 60 dage. Det skal ses i sammenhæng med, at domfældelse for lovovertrædelser, hvor der kun er idømt en fængselsstraf udmålt i dage eller en betinget fængselsstraf, ellers vil medføre udelukkelse fra våbentilladelse m.v. i en potentiel lang periode, hvilket vil kunne fremstå uproportionalt.

Det vil i bekendtgørelsen skulle fastlægges, hvilke grovere lovovertrædelser der skal omfattes af ordningen, ligesom det tidsrum fra domsafsigelsen eller afgørelsen om f.eks. tilhold, hvor en person ikke kan opretholde våbentilladelse m.v., vil skulle fastlægges. Det forudsættes i den forbindelse, at forbrydelser rettet mod staten og den offentlige myndighed (straffelovens kapitel 12 og 13), overtrædelser af våbenloven og knivloven, vil være omfattet af ordningen. Det forudsættes endvidere, at personfarlig kriminalitet og visse seksualforbrydelser tillige vil være omfattet af ordningen. Derudover vil overtrædelser med strafforhøjende momenter efter f.eks. straffelovens § 81 a og § 81 b være omfattet. Opregningen er dog ikke udtømmende.

Det forudsættes endvidere, at bortfaldet af våbentilladelsen m.v. vil gælde fra domsafsigelsen i første instans, eller fra beslutningen om tilhold, opholdsforbud eller bortvisning er meddelt. Det medfører, at bortfaldet af våbentilladelsen m.v. vil gælde uanset, om dommen er endelig, ligesom bortfaldet også

vil gælde ved tiltaltes udeblivelse fra domsafsigelsen. Dette skal navnlig ses i lyset af, at der efter Justitsministeriets opfattelse er et tungtvejende hensyn til heller ikke at lade den pågældende have lovlig adgang til våben mellem en afgørelse i første og anden instans ved domstolene. Selv en midlertidig opretholdelse af adgangen til våben for personer, som en domstol har fundet skyldig i grovere lovovertrædelser, kan udgøre en uacceptabel risiko for samfundet. Hensynet til den offentlige sikkerhed og enkeltpersoners sikkerhed vurderes i den forbindelse at veje tungere end hensynet til den pågældendes ret til en våbentilladelse i den mellemliggende periode mellem domfældelse i første instans og en eventuel frifindelse i en højere retsinstans.

Det forudsættes, at politiet vil give våbentilladelsesindehaveren en orientering om, at våbentilladelsen er bortfaldet, således at indehaveren kan træffe de fornødne foranstaltninger for at afhænde våbnet inden for den frist, der er fastsat i våbenbekendtgørelsen. Fristen for afhændelse regnes tidligst fra domfældelsen i 1. instans, når vedkommende er gjort bekendt med følgerne efter reglerne fastsat i bekendtgørelsen. Såfremt der sker opbevaring eller transport af våben efter denne frist, vil der være tale om ulovlig våbenbesiddelse. Det forudsættes, at der i bekendtgørelsen vil være en mulighed for, at politiet kan forlænge fristen, såfremt der foreligger særlige omstændigheder i den givne situation. Det bemærkes dog, at våbentilladelse m.v. vil bortfalde allerede ved domsafsigelsen eller beslutningen om tilhold, opholdsforbud eller bortvisning, og at bortfaldet således ikke er knyttet op på orienteringsskrivelsen fra politiet. Det forudsættes, at politiet – i forbindelse med udstedelse af nye våbentilladelser – i tilladelsen vil skulle orientere om, at tilladelsen bortfalder efter de regler, der er fastsat herom i bekendtgørelsen.

Hvis dommen ændres af en højere instans, f.eks. hvis vedkommende frifindes eller idømmes en betinget straf, eller en straf der er mildere end 60 dages fængsel, således at betingelserne for bortfald ikke længere er opfyldt, skal den pågældende på ny søge om våbentilladelse. En omgørelse af dommen vil således ikke indebære, at en bortfaldet våbentilladelse bliver gyldig igen.

Der vil være mulighed for at klage til Rigspolitiet over en afgørelse om bortfald efter de almindelige regler.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2 og bemærkningerne hertil.

2.3. Adgang for politiet til systematisk at indhente helbredsoplysninger hos ansøgere ved ansøgninger om våbentilladelser m.v. og meddele afslag på baggrund af sådanne oplysninger

2.3.1. Gældende ret

Der skal ved samtlige ansøgninger om våbentilladelse m.v. foretages en konkret vurdering af, om der er betænkeligheder ved at imødekomme ansøgningen, jf. våbenbekendtgørelsens § 48, stk. 1. Tidligere afgørelser om strafbare forhold indgår som et centralt element i politiets vandelsvurderinger efter våbenbekendtgørelsens § 48, stk. 1, ligesom der også kan lægges vægt på oplysninger om ansøgenes personlige forhold, herunder psykiske forhold.

Der findes imidlertid ikke særlige regler i våbenloven eller våbenbekendtgørelsen, der giver politiet systematisk adgang til at indhente helbredsoplysninger hos ansøgere ved ansøgninger om våbentilladelser m.v.

Idet politiet i forbindelse med vandelsvurderingen alene indhenter oplysninger om ansøgere fra politiets egne systemer, er politiet således afhængig af oplysninger, der alene baseres på tidligere registreringer i politiets systemer, og som kan have betydning for vurderingen. Politiet kan imidlertid anmode ansøger om yderligere oplysninger om f.eks. ansøgers helbred til brug for sagens behandling i tilfælde, hvor det i den konkrete sag vurderes relevant på baggrund af registreringerne i politiets systemer.

Politiet har imidlertid begrænsede muligheder for mere systematisk at inddrage oplysninger om en ansøgers helbredstilstand, herunder ansøgerens psykiske helbred, ved behandlingen af ansøgninger om våbentilladelse.

2.3.2. Justitsministeriets overvejelser

Det er Justitsministeriets opfattelse, at der kan være situationer, hvor den psykiske eller fysiske tilstand hos en person bevirker, at personen ikke er i stand til at besidde et våben på betryggende vis og dermed vil kunne udgøre en fare for andre. En ansøgers helbredsmæssige tilstand kan således være af afgørende betydning for vurderingen af, om personen bør meddeles våbentilladelse.

Med henblik på at opnå bedre kontrol med våbentilladelser til borgere med psykiske lidelser, finder Justitsministeriet, at politiet, førend en våbentilladelse kan udstedes, skal have mulighed for at kunne opnå indsigt i en ansøgers psykiske forhold, herunder i eventuelle psykiske lidelser. Tilsvarende gælder for visse fysiske lidelser af kognitiv karakter.

På denne baggrund finder Justitsministeriet, at politiet i forbindelse med en ansøgning om våbentilladelse bør have adgang til at kunne anmode en ansøger om dokumentation for relevante og nødvendige oplysninger om ansøgerens eventuelle psykiske eller fysiske lidelser. Oplysningerne vil herefter kunne indgå i politiets samlede vurdering af, om det vurderes ubetænkeligt at meddele våbentilladelse, eventuelt med bidrag fra relevante sundhedsmyndigheder.

For at sikre politiets adgang til at kunne indhente relevante helbredsoplysninger, lægges der op til at indføre en bestemmelse, der bemyndiger justitsministeren til at fastsætte nærmere regler om dokumentation af helbredstilstand i forbindelse med ansøgning om våbentilladelse, herunder regler om afslag som følge af ansøgerens helbredstilstand.

Der vil som led i bemyndigelsen kunne fastsættes regler, der giver politiet mulighed for at anmode ansøgeren om en fyldestgørende dokumentation af ansøgerens helbredstilstand, herunder regler om, at udgiften til en eventuel lægeattest skal afholdes af ansøgeren.

Der vil som led i bemyndigelsen endvidere kunne fastsættes regler om afslag på våbentilladelse på baggrund af de indkomne oplysninger om helbredstilstand, herunder regler om, hvordan oplysningerne vil skulle indgå i politiets samlede vurdering af ansøgerens vandel samt regler om, at der ikke kan eller rent undtagelsesvist bør kunne meddeles våbentilladelse til personer med visse alvorlige psykiske eller relevante fysiske lidelser. Det skal sikre, at personer, der lider af alvorlige psykiske lidelser eller relevant fysisk lidelse, ikke kan få våbentilladelse.

For at understøtte politiets behandling af helbredsoplysninger i forbindelse med ansøgning om våbentilladelse, vil Justitsministeriet i samarbejde med Indenrigs- og Sundhedsministeriet udarbejde retningslinjer, der specificerer de psykiske og fysiske helbredskrav for besiddelse af våbentilladelse.

2.3.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at indsætte et nyt stk. 2 i våbenlovens § 2 g, der bemyndiger justitsministeren til at fastsætte regler om dokumentation af helbredstilstand i forbindelse med ansøgning om våbentilladelse samt samtykker efter denne lov, herunder om afslag som følge af ansøgerens helbredstilstand.

Det forudsættes, at justitsministeren vil fastsætte regler i våbenbekendtgørelsen, der indebærer, at politiets meddelelse af tilladelser m.v., ville kunne betinges af, at ansøgeren dokumenterer sin helbredstilstand, herunder at ansøgeren sender dokumentation for sine psykiske og relevante fysiske forhold. Politiet vil

herefter i forbindelse med en ansøgning om våbentilladelse kunne anmode en ansøger om at dokumentere sin helbredstilstand, herunder ansøgerens psykiske og fysiske forhold. Foruden oplysninger om eventuelle aktuelle fysiske eller aktuelle og tidligere psykiske lidelser, indbefatter det endvidere relevante og nødvendige oplysninger om tidligere psykiatriske indlæggelser og udredninger, medicinsk historik, lægelige udtalelser, oplysninger om eventuel eksisterende mental svækkelse eller kognitive problemer m.v. Oplysninger af sundhedsfaglig karakter, som ikke vurderes relevante for ansøgningen om våbentilladelse, er ikke omfattet. For så vidt angår fysiske helbredsoplysninger, sigtes der således alene til oplysninger om kognitive lidelser eller mental svækkelse, der er af interesse i vurderingen af en ansøgers egnethed til at besidde et våben som f.eks. en hjerneskade eller lignende.

Der vil endvidere kunne fastsættes regler om afslag på våbentilladelse på baggrund af de indkomne oplysninger om helbredstilstand. Sådanne regler vil f.eks. kunne omfatte regler om, hvordan oplysningerne vil skulle indgå i politiets samlede vurdering af ansøgerensandel. Der vil endvidere kunne fastsættes regler om, at relevante sundhedsmyndigheder bidrager til vurderingen af, om ansøgningen skal afslås. Endelig vil der kunne fastsættes mere standardiserede kriterier for afslag på våbentilladelse, herunder regler om, at visse alvorlige psykiske lidelser ikke kan eller rent undtagelsesvist bør kunne meddeles våbentilladelse.

”Våbentilladelse m.v.” vil omfatte våbentilladelser, samtykker, godkendelser og dispensationer, der meddeles under iagttagelse af våbenbekendtgørelsens § 48, herunder våbentilladelser m.v. til skydevåben, eksplosivstoffer og udgangsstoffer til eksplosivstoffer, tilladelser til våbensamlere, godkendelse af adgang til skytteforeningernes våbenopbevaring, transport af skytteforeningsvåben og overladelse af skydevåben.

Det forudsættes endvidere, at justitsministeren, forud for at bemyndigelsen benyttes, inddrager Indenrigs- og Sundhedsministeriet.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 3 og bemærkningerne hertil.

2.4. Etablering af lovfæstet indberetningsordning for berørte offentlige myndigheder og klageadgang

2.4.1. Gældende ret

Der findes i dag ikke særlige regler i våbenloven eller våbenbekendtgørelsen om myndigheders adgang til at rette henvendelse til politiet om bekymringer vedrørende en personsandel i forhold til våbentilladelse m.v. Der er endvidere med de nuværende regler ingen hjemlet adgang for myndighederne til at klage over en afgørelse truffet af politiet.

En myndighed kan dog henvende sig til politiet, hvis myndigheden er i besiddelse af oplysninger om en borger, herunder oplysninger om psykiske forhold, som myndigheden mener, er af betydning for vandelsvurderingen.

Hvis en myndighed henvender sig med sådanne oplysninger, vil politiet kunne indlede en tilbagekaldelsessag, hvis politiet vurderer, at der er grundlag herfor. I de tilfælde, hvor politiet vurderer, at der ikke er grundlag for at indlede en tilbagekaldelsessag, har myndigheden ikke mulighed for at klage over politiets beslutning. Det skyldes, at der ikke foreligger en afgørelse, som myndigheden kan påklage.

I de tilfælde, hvor politiet indleder en tilbagekaldelsessag og herefter træffer afgørelse om, hvorvidt en våbentilladelse, et samtykke m.v. skal tilbagekaldes, vil myndigheden som udgangspunkt ikke være klageberettiget, idet klageadgang forudsætter, at myndigheden kan anses for at være part i forvaltningslovens forstand, herunder opfylder forvaltningsrettens almindelige betingelser om væsentlig, individuel og retlig interesse.

2.4.2. Justitsministeriets overvejelser

Det er Justitsministeriets opfattelse, at myndigheder, der har regelmæssig kontakt til borgere, kan have væsentlig indsigt i borgernes tilstand og adfærd og dermed gode forudsætninger for f.eks. at opspore bekymrende adfærd hos borgere, som har våbentilladelse. Der er mulighed for, at disse myndigheder på et tidligt tidspunkt vil kunne opdage potentielle faresignaler, som kan være relevante for politiets vandelsvurdering af borgeren.

Der lægges på den baggrund op til at indføre en ordning, hvor berørte offentlige myndigheder får en lovfæstet adgang til at indgive bekymringsindberetninger til politiet om borgere med våbentilladelse. Ordningen vil sikre, at myndigheder med relevant information om en person, der f.eks. besidder våben, får en lovfæstet adgang til at foretage indberetning om personen til politiet.

Indberetningsordningen vil desuden indebære, at politiet på baggrund af en bekymringsindberetning skal foretage fornyet vandelsvurdering af personen og træffe afgørelse om, hvorvidt personens våbentilladelse, samtykke eller lignende skal tilbagekaldes. Ordningen vil endvidere sikre, at myndigheden får adgang til at klage til Rigspolitiet over afgørelsen.

2.4.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at indføre en ny bestemmelse i våbenlovens § 2 i, der giver offentlige myndigheder mulighed for at indgive en bekymringsindberetning til politiet, og at myndigheden får adgang til at klage til Rigspolitiet over afgørelsen.

Det gælder for offentlige myndigheder, der har regelmæssig kontakt til den pågældende borger. Det vil f.eks. omfatte kommunale myndigheder, hvis en person bor på et bosted i kommunen, eller hvis kommunen f.eks. yder personen ydelser i form af hjemmehjælp. Det kan også omfatte regionsrådet, hvis regionen f.eks. leverer sundhedsfaglige ydelser såsom psykiatriske tilbud til en person.

Ved regelmæssig kontakt forstås, at myndigheden ikke blot har været i kontakt med den pågældende borger ved et enkelt tilfælde.

Det foreslås endvidere, at bekymringsindberetningen skal ske skriftligt, og at indberetningen indeholder identifikation af personen samt en beskrivelse af den adfærd, som gør myndigheden bekymret. Bekymringsindberetningen skal endvidere indeholde oplysninger om, hvorfor det efter myndighedens opfattelse er betænkeligt, at den pågældende har en våbentilladelse m.v. Det kan være oplysninger om f.eks. den pågældendes adfærd, den pågældendes opbevaring af våben eller udviklingen i den pågældendes psykiske tilstand.

Ordningen vil indebære, at politiet på baggrund af en bekymringsindberetning, der opfylder ovenstående betingelser, vil være forpligtet til at foretage en fornyet vandelsvurdering af personen og på baggrund heraf træffe en afgørelse om, hvorvidt våbentilladelsen m.v. skal tilbagekaldes. Såfremt en bekymringsindberetning ikke opfylder betingelserne, vil politiet efter en konkret vurdering kunne afvise indberetningen.

Der lægges desuden op til, at i de tilfælde, hvor politiet efter en fornyet vandelsvurdering træffer afgørelse om ikke at tilbagekalde våbentilladelsen for den person, som bekymringsindberetningen angår, skal den berørte myndighed have adgang til at klage over afgørelsen til Rigspolitiet.

Der er ikke med lovforslaget lagt op til at indføre særlige regler om videregivelse af oplysninger om personlige forhold, herunder personfølsomme oplysninger. Videregivelse af f.eks. oplysninger om psykiske forhold vil derfor skulle ske efter de almindelige regler herom, herunder reglerne i sundhedsloven og psykiatriloven.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 4 og bemærkningerne hertil.

2.5. Besigtigelse af lokaler hos personer, der har tilladelse til fremstilling af våben m.v.

2.5.1. Gældende ret

Det fremgår af våbenlovens § 1, stk. 1, at det er forbudt uden tilladelse af justitsministeren eller den, han dertil bemyndiger, at indføre eller fremstille de i § 1 nævnte våben, genstande og ammunition m.v.

Det følger endvidere af våbenlovens § 3, stk. 3, at justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til kontrol af:

- 1) Våbensamlinger,
- 2) våbenlagre og våbenbøger hos erhvervsdrivende med generel tilladelse som nævnt i § 4 b, stk. 1,
- 3) våbenbøger hos rederier,
- 4) krudtoplag hos personer og foreninger, der har tilladelse til at erhverve og besidde sortkrudt, fæng-hætter m.v.,
- 5) krudtoplag, arbejdslokaler og udstyr hos personer, der har tilladelse til genopladning af ammunition,
- 6) lokaler, hvor de i lovens § 9, stk. 2, nævnte skytteforeninger opbevarer, besidder eller anvender våben.

Bestemmelsen indeholder dog ikke mulighed for, at politiet uden retskendelse kan få adgang til kontrol hos personer, herunder juridiske personer, og erhvervsdrivende, der har tilladelse til fremstilling af våben, genstande og ammunition.

2.5.2. Justitsministeriets overvejelser

Tilladelse til fremstilling af våben gives for eksempel til privatpersoner, typisk med henblik på fremstilling eller genopladning af ammunition til eget og privat brug, og til erhvervsdrivende, f.eks. til fremstilling af lyddæmpere og til foretagelse af konstruktive ændringer af eksisterende skydevåben.

I tilladelsen til fremstilling af skydevåben indsættes typisk som vilkår for tilladelsen, at de fremstillede våben og våbendele, der er omfattet af våbenlovens § 1, stk. 1, nr. 1 og 2, straks efter endt fremstilling skal overflyttes til opbevaringsforhold, der er godkendt af politiet. I tilladelsen til fremstilling eller genopladning af ammunition indsættes typisk af sikkerhedsmæssige årsager en række vilkår for opbevaringen og indretning af arbejdspladsen.

Politiet har i dag adgang til at kontrollere opbevaringsforholdene samt indretning af arbejdspladsen hos personer, der har tilladelse til genopladning af ammunition, mens bestemmelsen efter sin ordlyd ikke omfatter kontrol hos personer, der har tilladelse til fremstilling af ammunition.

Endvidere har politiet i dag adgang til lokaler hos erhvervsdrivende, der i medfør af lovens § 4 b, stk. 1, og reglerne i våbenbekendtgørelsen, har en generel tilladelse til med henblik på erhvervsmæssig handel eller anden erhvervsmæssig virksomhed at erhverve og besidde våben m.v., mens der ikke er adgang til uden retskendelse at føre kontrol hos erhvervsdrivende, der alene har tilladelse til fremstilling af våben m.v.

Det er Justitsministeriets og Rigspolitiets vurdering, at det vil øge sikkerheden på våbenområdet, hvis politiet også får adgang til at foretage kontrol i lokaler, hvor våbnene m.v. fremstilles og opbevares med henblik på at sikre, at vilkårene for tilladelsen efterleves. Hensigten med den foreslåede ændring

er dermed at sikre, at politiet i kontroløjemed kan få adgang til at besigtige de lokaler, hvor der sker fremstilling og opbevaring af våben, genstande og ammunition.

2.5.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås derfor at indsætte et nyt nr. 7 i våbenlovens § 3, stk. 3, så politiet, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse har adgang til kontrol af lokaler hos personer og erhvervsdrivende, der har tilladelse til fremstilling af våben, genstande og ammunition omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-5 og nr. 7-10.

Det vil gøre det muligt for politiet uden kendelse at foretage løbende kontrol hos personer og erhvervsdrivende, der har tilladelse til at fremstille våben.

Der er tale om et tvangsindgreb uden for strafferetsplejen, hvorfor retssikkerhedslovens regler om gennemførelse af tvangsindgreb og forholdet til strafferetsplejen ved gennemførelse af tvangsindgreb i øvrigt finder anvendelse.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 5 og 6 og bemærkningerne hertil.

2.6. Våbenmekanikeres adgang til prøveskydning

2.6.1. Gældende ret

Det følger af våbenlovens § 4 b, at justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, efter ansøgning kan meddele erhvervsdrivende generel tilladelse til med henblik på erhvervsmæssig handel eller anden erhvervsmæssig virksomhed at erhverve og besidde de i våbenlovens § 1, stk. 1, nr. 1-3 og 8-10, og § 4 nævnte genstande og peberspray. Ministeren kan endvidere fastsætte bestemmelser om vilkår og betingelser for udstedelse og anvendelse af tilladelserne, jf. § 4 b, stk. 2.

I medfør af våbenbekendtgørelsens § 43, jf. § 5, stk. 1, jf. § 3, stk. 1, er det politiet, der har kompetencen til at meddele erhvervsdrivende generel tilladelse til med henblik på reparation, service og anden erhvervsmæssig virksomhed at besidde våben m.v. omfattet af våbenlovens § 1, stk. 1, nr. 1, 2 og 7-10.

Tilladelser til erhvervsdrivende efter våbenbekendtgørelsens § 43 kan udstedes til våbenmekanikere og personer, der i øvrigt har brug for våben i deres erhvervsmæssige virksomhed, jf. § 24, stk. 2, i våbencirkulæret.

En tilladelse efter våbenlovens § 4 b, stk. 1, omfatter erhvervelse og besiddelse af de nævnte genstande. Det er Justitsministeriets opfattelse, at våbenlovens nuværende § 4 b, stk. 1, ikke kan anses for at indeholde tilstrækkelig hjemmel til, at erhvervsdrivende kan meddeles en generel tilladelse til som led i den almindelige erhvervsmæssige drift at anvende skydevåben, herunder at prøveskyde og indskyde våben, som er blevet indleveret til reparation m.v.

2.6.2. Justitsministeriets overvejelser

Med den nuværende udformning af våbenlovens § 4 b har erhvervsdrivende, der har en generel tilladelse, alene mulighed for at erhverve og besidde våben, men de har ikke tilladelse til at anvende det pågældende våben.

Det er Justitsministeriets og Rigspolitiets vurdering, at erhvervsdrivende med behørig tilladelse, der har våben i deres besiddelse med henblik på reparation, også bør have mulighed for at anvende våbnet,

herunder prøveskyde og indskyde våbnet, idet prøveskydning og indskydning er en naturlig del af reparationen.

Det er således Justitsministeriets og Rigspolitiets vurdering, at disse erhvervsdrivende har behov for at kunne foretage tilstrækkelig kontrol af det tilpassede eller reparerede våben med henblik på at sikre, at det fungerer korrekt og ikke er til fare for kunden.

Hertil kommer, at det er Rigspolitiets vurdering, at manglende prøveskydning eller indskydning i forbindelse med tilpasningen eller reparationen kan indebære en egentlig fysisk fare for skytten ved brugen af våbnet. Er et kammer eller løb eksempelvis dårligt tilpasset, kan det medføre sprængning af patronhyls-tret. Endvidere kan der ske utilsigtet skudafgivelse, hvis våbnets aftræk ikke er justeret korrekt, delene ikke er korrekt tilpassede eller der er slid.

2.6.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at våbenloven ændres, således at de generelle tilladelser, der kan udstedes til erhvervsdriven-de med hjemmel i våbenlovens § 4 b, stk. 1, også kan omfatte anvendelse af de skydevåben, der er omfattet af tilladelserne.

Ved udvidelsen skabes der således hjemmel til en ændring af våbenbekendtgørelsens § 43, således at de generelle tilladelser, der meddeles efter denne bestemmelse, til at erhvervsdrivende med henblik på reparation, service og anden erhvervsmæssig virksomhed kan besidde våben, fremover også kan omfatte anvendelse af de våben, der er omfattet af tilladelsen. Formålet er, at disse erhvervsdrivende fremover kan anvende skydevåbnet som led i den erhvervsmæssige virksomhed, herunder ved at prøveskyde og indskyde våben, der er blevet indleveret til reparation m.v.

Det forudsættes, at der fremover i tilladelser, der udstedes i medfør af våbenbekendtgørelsens § 43, vil blive stillet krav om, at våbnet alene kan anvendes som led i våbenmekanikerens erhverv.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 7 og bemærkningerne hertil.

2.7. Undtagelse af luft- og fjederbøsser med kaliber 4,5 mm og derunder og hardball- og paintball-våben fra våbenlovens udførselsbestemmelse

2.7.1. Gældende ret

Efter våbenlovens § 1, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, er det forbudt uden tilladelse fra justitsministeren, eller den som ministeren bemyndiger dertil, at indføre, fremstille, herunder samle, tilvirke, ved overdragelse at erhverve, besidde, bære eller anvende en række nærmere angivne genstande og stoffer, herunder skydevåben, visse dele til skydevåben og ammunition hertil.

Undtaget fra forbuddet er efter våbenlovens § 1, stk. 2, litra a og b, luft- og fjederbøsser, bortset fra de i § 1, stk. 1, nr. 7, nævnte, som omfatter armbrøster og slangebøsser, og ammunition dertil, samt hardball- og paintballvåben og ammunition hertil. Luft- og fjedervåben med større kaliber end 4,5 mm er imidlertid omfattet af forbuddet i våbenlovens § 1, stk. 1, nr. 1, jf. våbenbekendtgørelsens § 2, stk. 1.

Det er dog forbudt for personer under 18 år at erhverve, besidde, bære eller anvende luft- og fjedervåben af enhver kaliber samt luftdrevne og kulsyredrevne hardball- og paintballvåben uden tilladelse, jf. våben-lovens § 2, stk. 1, 2. pkt., jf. § 1, stk. 2, litra a og b.

Efter våbenloven kræver det således ikke en tilladelse at fremstille eller indføre luft- og fjederbøsser

med kaliber 4,5 mm og derunder og hardball- og paintballvåben samt tilhørende ammunition. Det kræver heller ikke en tilladelse at erhverve, besidde, bære eller anvende sådanne våben for personer over 18 år.

Efter våbenlovens § 6, stk. 1, er det forbudt uden tilladelse fra justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, at udføre en lang række forskellige våben. Bestemmelsen omfatter ni kategorier af våben, ammunition og forsvarsmateriel, herunder våben omfattet af våbenloven med undtagelse af jagtvåben, samt genstande, der fremtræder som skydevåben og som følge af konstruktionen eller det anvendte materiale kan ombygges hertil, jf. § 6, stk. 1, nr. 1.

Det fremgår af bemærkningerne til våbenlovens § 6, stk. 1, at bestemmelsen skal fortolkes således, at alle produkter på EU's fælles liste over militært udstyr falder inden for bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2004-05, tillæg A, side 5635-5636. Bestemmelsen omfatter imidlertid også våben, ammunition og forsvarsmateriel, der ikke er omfattet af EU's fælles liste over militært udstyr, herunder våben der anvendes til civile formål.

Luft- og fjederbøsser og hardball- og paintballvåben samt tilhørende ammunition er efter Justitsministeriets vurdering omfattet af våbenlovens § 6, stk. 1, og det kræver således en tilladelse fra justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, hvis der skal udføres sådanne våben.

Undtaget fra forbuddet er efter våbenlovens § 6, stk. 2 og 3, udførsel af varer, der er omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 1236/2005 af 27. juni 2005 og af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 258/2012 af 14. marts 2012 samt i visse tilfælde teknologi.

2.7.2. Justitsministeriets overvejelser

Som det fremgår under punkt 2.7.1. er luft- og fjedervåben, bortset fra luft- og fjedervåben med større kaliber end 4,5 mm og de i § 1, stk. 1, nr. 7, nævnte, og ammunition hertil samt hardball- og paintballvåben og ammunition hertil undtaget fra kravet om tilladelse til indførsel, fremstilling og samling efter våbenlovens § 1, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, mens der kræves tilladelse for udførsel af samme våbentyper.

Det er Rigspolitiets vurdering, at der ikke er sikkerhedsmæssige hensyn, der taler for, at der skal gælde et krav om udførseltilladelse for så vidt angår udførsel af hardball- og paintballvåben og ammunition hertil samt luft- og fjederbøsser, bortset fra luft- og fjedervåben med større kaliber end 4,5 mm og de i § 1, stk. 1, nr. 7, nævnte, og ammunition hertil.

Hertil kommer, at kravet om tilladelse vil kunne skabe unødvendige forhindringer for dansk eksport, idet danske virksomheder for at udføre luft- og fjedervåben med kaliber 4,5 mm og derunder eller hardball- og paintballvåben samt tilhørende ammunition skal indhente en udførelsestilladelse hos politiet.

Justitsministeriet finder på denne baggrund, at luft- og fjedervåben, bortset fra luft- og fjedervåben med større kaliber end 4,5 mm og de i § 1, stk. 1, nr. 7, nævnte, samt hardball- og paintballvåben bør undtages fra kravet om tilladelse til udførelse efter våbenlovens § 6, stk. 1.

2.7.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at tilføje et nyt nr. 3 og 4 til våbenlovens § 6, stk. 2, hvorefter luft- og fjedervåben, bortset fra luft- og fjedervåben med større kaliber end 4,5 mm og de i § 1, stk. 1, nr. 7, nævnte, og ammunition hertil samt hardball- og paintballvåben og ammunition hertil undtages fra kravet om tilladelse til udførelse.

Bestemmelsen indebærer, at det fremover ikke vil kræve tilladelse, hvis der skal udføres luft- og fjedervå-

ben, bortset fra luft- og fjedervåben med større kaliber end 4,5 mm og de i § 1, stk. 1, nr. 7, nævnte, og ammunition hertil samt hardball- og paintballvåben og ammunition hertil.

Bestemmelsen omfatter alle hardball- og paintballvåben og ammunition hertil samt luft- og fjederbøsser, bortset fra luft- og fjedervåben med større kaliber end 4,5 mm og de i § 1, stk. 1, nr. 7, nævnte, og ammunition hertil.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 8-10 og bemærkningerne hertil.

2.8. Afgift for våbentilladelser

2.8.1. Gældende ret

Det følger af våbenlovens § 6 b, stk. 1, 1. pkt., at der ved indgivelse af ansøgning om tilladelse efter våbenloven betales en afgift på 1.085 kr. Våbenlovens § 6 b, stk. 1, 2. pkt., opregner imidlertid en række tilladelser efter loven, hvor der ikke skal betales afgift ved indgivelse af ansøgning. Det gælder følgende tilladelser:

- 1) Tilladelser til ammunition,
- 2) tilladelser til piber, låsestole, aftagelige magasiner og baskyler,
- 3) tilladelser til lyddæmpere og optisk elektroniske sigtemidler med lysstråle eller med elektronisk lysforstærknings- eller infrarødt udstyr,
- 4) ind- og udførseltilladelser,
- 5) tilladelser til genopladning,
- 6) tilladelser vedrørende de eksplosivstoffer, der er omfattet af forbuddet i § 1,
- 7) tilladelser til handlende,
- 8) tilladelser til signalvåben og kombinerede gas- og signalvåben,
- 9) tilladelser til salutkanoner,
- 10) tilladelser til tilskudsberettigede museer i henhold til museumsloven,
- 11) tilladelser til udenlandske embedsmænd, der udfører opgaver i Danmark efter artikel 17 og 18 i Rådets afgørelse 2008/616/RIA af 23. juni 2008 om gennemførelse af afgørelse 2008/615/RIA om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet og
- 12) tilladelser til at erhverve, besidde og bære peberspray for personer med et særligt behov for beskyttelse.

Det følger endvidere af våbenlovens § 6 b, stk. 4, at der afgiftsfrit udstedes ny våbentilladelse med samme gyldighed som den oprindelige tilladelse, hvis indehaveren af en våbentilladelse skifter navn, adresse eller skytteforening.

2.8.2. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet finder, at der er behov for at modernisere og præcisere flere bestemmelser i våbenlovens § 6 b om afgifter for våbentilladelser m.v.

Det drejer sig for det første om våbenlovens § 6 b, stk. 1, nr. 2, hvor Justitsministeriet vurderer, at bestemmelsen bør præciseres således, at det fremgår eksplicit af bestemmelsen, at der – ud over de allerede opremsede dele – ikke skal betales en afgift for tilladelser til slæder, bundstykker, låse, og tromler, hvorimod ”låsestole” og ”baskyler” udgår af § 6 b, stk. 1, nr. 2. Ændringen medfører, at der fremover skal betales afgift ved indgivelse af ansøgning om tilladelse til låsestole og baskyler.

For det andet finder Justitsministeriet, at ordlyden i våbenlovens § 6 b, stk. 1, nr. 7, er forældet. Justits-

ministeriet finder, at der i stedet for ”handlende” bør benyttes ordet ”erhvervsdrivende”. Ved at ændre ordlyden i bestemmelsen fra ”handlende” til ”erhvervsdrivende” tydeliggøres det, at andre erhvervsdrivende end handlende, herunder transportører af våben, kan søge om tilladelse hertil uden at skulle betale afgift efter våbenlovens § 6 b, stk. 1. Ændringen medfører ligeledes, at tilladelser efter våbencirkulærets § 2, stk. 1, nr. 5, vil være fritaget for afgift, eksempelvis testskydningsformål, dyrlæger, redningskorps, zoologiske anlæg, lufthavne, rottefængere, slagterier og landmænd m.v.

For det tredje vurderer Justitsministeriet, at der bør indsættes en undtagelse i våbenlovens § 6 b, stk. 1, således at våbentilladelsesindehavere, der modtager afslag på ansøgning om våbentilladelse, eller hvis våbentilladelse bortfalder på baggrund af regler udstedt i medfør af våbenlovens § 2, stk. 5, og § 2 f, stk. 2, og hvor en afgørelse efterfølgende ændres ved en højere instans, ikke på ny skal betale afgift ved en ny ansøgning om våbentilladelse.

Endelig finder Justitsministeriet, at bestemmelsen i våbenlovens § 6 b, stk. 4, bør ændres. Sådan som bestemmelsen er formuleret i dag, giver bestemmelsen mulighed for afgiftsfrit at udstede ny våbentilladelse med samme gyldighed som den oprindelige våbentilladelse, hvis indehaveren af en våbentilladelse skifter navn, adresse eller skytteforening. Bestemmelsen giver dog ikke mulighed for afgiftsfrit at udstede ny våbentilladelse med samme gyldighed som den oprindelige tilladelse, hvis adressen, hvorpå våbnet opbevares, ændres. Justitsministeriet finder, at en ændring af adressen, hvorpå våbnet opbevares, bør kunne gennemføres afgiftsfrit, bl.a. for at sikre, at personer korrekt oplyser om et våbens opbevaringssted.

2.8.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at ændre våbenlovens § 6 b, stk. 1, nr. 2, således at piber, slæder, tromler, bundstykker og låse samt aftagelige magasiner opregnes i § 6 b, stk. 1, nr. 2, hvorefter indgivelse af ansøgning om tilladelser til piber, slæder, tromler, bundstykker og låse samt aftagelige magasiner er afgiftsfritaget. Samtidig foreslås det, at ordene ”låsestole” og ”baskyler” udgår af § 6, stk. 1, nr. 2, således at der fremover skal betales afgift for indgivelse af tilladelse til disse dele.

Det foreslås endvidere at ændre våbenlovens § 6 b, stk. 1, nr. 7, således at ordet ”erhvervsdrivende” anvendes i stedet for ”handlende”.

Det foreslås yderligere at tilføje et § 6 b, stk. 1, nr. 13, således at våbentilladelsesindehavere, der modtager afslag på ansøgning om våbentilladelse, eller hvis våbentilladelse bortfalder på baggrund af regler udstedt i medfør af våbenlovens § 2, stk. 5, og § 2 f, stk. 2, og hvor en dom efterfølgende ændres ved en højere instans, ikke på ny skal betale afgift ved en ny ansøgning om våbentilladelse.

Endeligt foreslås det at ændre våbenlovens § 6 b, stk. 4, således at en ændring af adressen, hvorpå våbnet opbevares, omfattes af bestemmelsen, hvilket medfører, at der afgiftsfrit kan udstedes ny våbentilladelse med samme gyldighed som den oprindelige tilladelse ved adresseændring af våbnets opbevaringssted.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 12-17 og bemærkningerne hertil.

2.9. Politiets pligt til at mærke politiets våben

2.9.1. Gældende ret

Efter våbenlovens § 3 a, stk. 1, skal skydevåben samt genstande, der fremtræder som skydevåben og som følge af konstruktionen eller det anvendte materiale kan ombygges hertil, i forbindelse med fremstillingen af våbnet m.v. forsynes med et unikt mærke, der angiver fabrikantens navn, fremstillingsland eller -sted, fremstillingsår og serienummer, eller et andet unikt brugervenligt mærke med en numerisk eller alfanu-

merisk kode til identifikation af fremstillingslandet. Mærket skal placeres på våbnets låsemekanisme og på våbnets løb eller pibe.

Det følger af § 3 a, stk. 2, at mærket på skydevåben og genstande omfattet af stk. 1, der indføres fra et land uden for EU, tillige skal angive importland og importår. Er et skydevåben m.v. ved indførslen fra et land uden for EU ikke mærket i overensstemmelse med stk. 1, skal skydevåbnet m.v. af importøren forsynes med et sådant mærke. Mærkningskravene efter bestemmelsen gælder dog ikke ved midlertidig indførsel, herunder transit, jf. § 3 a, stk. 3.

Desuden skal skydevåben og genstande omfattet af stk. 1, der overgår fra statslig ejendom til permanent civil brug, endvidere forsynes med et mærke, der angiver det land, der foretager overdragelsen, jf. § 3 a, stk. 4. Mærkningen skal forestås af den myndighed, der overdrager skydevåbnet m.v.

Efter § 3 a, stk. 5, skal ammunition til et skydevåben i forbindelse med fremstillingen forsynes med et mærke, der angiver ammunitionstype og -kaliber, fabrikantens navn og sendingens identifikationsnummer. Mærket skal placeres på hver pakke færdig ammunition.

Derudover følger det af § 3 a, stk. 6, at justitsministeren kan fastsætte nærmere bestemmelser om den i stk. 1-4 nævnte mærkning, herunder om udførelsen af denne mærkning.

I medfør af § 3 a, stk. 7, kan justitsministeren endvidere fastsætte bestemmelser om, at der skal foretages mærkning af de i våbenlovens § 1 nævnte våben m.v. ud over de i stk. 1-4 nævnte tilfælde og om udførelsen af denne mærkning.

Våbenlovens § 3 a, stk. 1 og stk. 3-8, som implementerede mærkningskravene i våbendirektiv II, blev indsat i våbenloven ved lov nr. 538 af 26. maj 2010. Våbenlovens § 3 a, stk. 2, som implementerede våbendirektiv III, blev indsat i våbenloven ved lov nr. 712 af 8. juni 2018. På samme baggrund blev § 3 a, stk. 1, ændret.

Politiets våben er omfattet af reglerne i våbenloven, herunder våbenlovens § 3 a om mærkning af våben. Politiet er dog i medfør af våbenlovens § 9, stk. 1, undtaget fra våbenlovens § 1 om krav om tilladelse til at indføre eller fremstille våben, § 2, stk. 1, om krav om tilladelse til at erhverve og besidde våben og § 2, stk. 4, om forbud mod at fremstille skydevåben ved hjælp af dele, der er overført i strid med forbuddet i § 7 a, stk. 2, om forbud mod at erhverve, sælge, levere eller transportere skydevåben m.v. fra ét land til et andet, § 4 om forbud mod at besidde f.eks. slag- eller stødvåben, laservåben og våben, der er beregnet til at virke lammende, bedøvende eller blændende, og § 7 a om transport af våben m.v. mellem tredjelande.

2.9.2. Justitsministeriets overvejelser

Den 15. december 2020 indgik den daværende regering (Socialdemokratiet), Dansk Folkeparti, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti og Nye Borgerlige en flerårs-aftale om politiets og anklagemyndighedernes økonomi.

Som led i aftalen ville der blive anskaffet nye skydevåben til politiet, der bl.a. skal forenkle våbenporte-føljen og fremtidssikre politiets våben.

I den forbindelse vurderer Justitsministeriet, at politiet – i lighed med militære myndigheder, jf. våbenlovens § 8, stk. 1 – bør undtages fra våbenlovens regler om mærkning af våben som led i denne forenkling og fremtidssikring af politiets våben. Dette vil lette administrationen af indkøb og håndtering af våben. Det er Justitsministeriets vurdering, at politiets nuværende praksis med mærkning, registrering og kompenserende kontroller sikrer tilstrækkelig sporbarhed af politiets våben.

Rigspolitichefen varetager registreringen af våben tilhørende politiet, jf. våbenbekendtgørelsens § 53, stk. 2. Dette sker i praksis i Rigspolitiets eget våbenregister, hvor samtlige våben tilhørende dansk politi er registret. Politiets egne våben registreres således ikke i det offentlige våbenregister ”Politiets Våbenregister”, hvor civile våben skal registreres. Registreringerne i Rigspolitiets våbenregister over politiets egne våben omfatter bl.a. våbnets serienummer, type, fabrikat, kaliber, historik omkring fysisk placering, brugere, service, reparationer og evt. udskiftning af våbendele.

Politikredsene udøver de daglige fysiske kontroller med ind- og udlevering, samt ajourføring af registret, og fører desuden periodiske tilsyn, som omfatter totalkontrol af beholdninger og registreringer. Tilsvarende fører Rigspolitiet tilsyn i politikredsene, og derudover er gennemførelsen af Rigspolitiets tilsyn genstand for Rigsrevisionens kontrol.

Procedurerne for udfasning af politiets egne våben indebærer som hovedregel destruktion, som omfatter overvåget skrotning, og i sjældne tilfælde deaktivering med henblik på eksempelvis museumsbrug. Udtjente, men ellers funktionsduelige våben, bliver således ikke solgt, og kommer derfor ikke i civil omløb. Efter våbenlovens § 3 a, stk. 1, skal skydevåben samt genstande, der fremtræder som skydevåben, og som følge af konstruktionen eller det anvendte materiale kan ombygges hertil, i forbindelse med fremstillingen af våbnet m.v. forsynes med et unikt mærke på våbnets låsemekanisme og på våbnets løb eller pibe, der angiver fabrikantens navn, fremstillingsland eller -sted, fremstillingsår og serienummer, eller et andet unikt brugervenligt mærke med en numerisk eller alfanumerisk kode til identifikation af fremstillingslandet. Våbenlovens § 3 a, stk. 1, er indsat i den danske våbenlov på grund af våbendirektivet.

I våbendirektiv II fremgår det direkte, at mærkningskravet ikke gælder for væbnede styrker, politiets eller de offentlige myndigheders erhvervelse eller besiddelse af våben og ammunition i overensstemmelse med national lovgivning. Det foreslås derfor, at våbenlovens § 3 a, ændres således, at denne undtagelse til mærkning indføres i den danske våbenlovgivning.

2.9.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at indsætte en henvisning til § 3 a, stk. 1, i 2. pkt. i våbenlovens § 9, stk. 1, hvorefter mærkningskravet i § 3 a, stk. 1-3, ikke skal gælde for politiet.

Bestemmelsen indebærer, at politiet vil være undtaget fra mærkningskravet i § 3 a, stk. 1-3. Undtagelsen vil gælde for alle politiets våben, herunder også dem, der er anskaffet forud for lovændringen.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 18 og bemærkningerne hertil.

2.10. Skærpelse af straffen for ulovlig besiddelse af ammunition

2.10.1. Gældende ret

Efter våbenlovens § 1, stk. 1, nr. 3, jf. § 2, stk. 1, er det forbudt uden tilladelse fra justitsministeren, eller den som ministeren bemyndiger dertil, at indføre, fremstille, samle, ved overdragelse at erhverve, besidde, bære eller anvende ammunition til skydevåben, derunder også patronhylstre, tændskruer, fænghætter, brandrør og projektiler.

Ulovlig besiddelse af ammunition straffes efter våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 3, med bøde eller fængsel indtil 4 måneder og under skærpende omstændigheder fængsel indtil 2 år.

Det følger af Rigsadvokatmeddelelsen, afsnittet om sanktionspåstande i våbensager, punkt 5.2.6 (cirku-

lære nr. 9867 af 26. oktober 2023), at anklagemyndigheden i sager om ulovlig besiddelse af skarp ammunition uden tilhørende skydevåben som udgangspunkt nedlægger påstand om bøde på 700 kr., jf. våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 3. Besiddes ammunition ulovligt samtidig med ulovlig besiddelse af et skydevåben, kan det imidlertid have stor betydning for den samlede vurdering af forholdet og den efterfølgende straffastsættelse. Ulovlig besiddelse af ammunition vil således allerede i dag bl.a. indgå i vurderingen af, om forholdet vedrørende ulovlig våbenbesiddelse er sket under særligt skærpende omstændigheder og dermed skal henføres under straffelovens § 192 a.

2.10.2. Justitsministeriets overvejelser

Som led i regeringens ønske om at sikre tryggere rammer for våbenbesiddelse i Danmark er der behov for at sætte konsekvent ind over for personer, der er i besiddelse af ammunition, som de pågældende ikke har tilladelse til.

Det hænger bl.a. sammen med, at der ved de seneste års strafskærper på våbenområdet, der bl.a. er gennemført som led i styrkelsen af indsatsen mod bandekriminalitet, ikke ses at være sket tilsvarende ændringer i straffniveauet for besiddelse af ammunition. Strafniveauet for besiddelse af ammunition er således på et forholdsvis lavt niveau sammenlignet med andre overtrædelser af våbenloven.

Det er på den baggrund Justitsministeriets opfattelse, at det nuværende bødeniveau for ulovlig besiddelse af ammunition alene ikke i tilstrækkelig grad afspejler alvorligheden af overtrædelserne. Der lægges derfor op til at forhøje straffen for ulovlig besiddelse af ammunition.

Det er endvidere Justitsministeriets opfattelse, at der er behov for at differentiere straffen, således at en person, der ikke har våbentilladelse til et våben, som er relevant for ammunitionen, straffes hårdere end en person, der har tilladelse til et våben, som er relevant for ammunitionen, idet det må anses for at være en mere alvorlig overtrædelse at være i besiddelse af ammunition uden at have våbentilladelse.

2.10.3. Den foreslåede ordning

Der lægges op til at forhøje straffniveauet – både for så vidt angår personer, der har tilladelse til at besidde et våben, hvortil ammunitionen kan anvendes, og personer, der ikke har våbentilladelse til et våben, hvortil ammunitionen kan anvendes. Der lægges i den forbindelse op til at differentiere straffen, således at en person, der ikke har våbentilladelse til et våben, som er relevant for ammunitionen, straffes hårdere end en person, der har tilladelse til et våben, som er relevant for ammunitionen.

Det foreslås, at våbenlovens § 10, stk. 1, ændres, og det forudsættes herved, at der sker en skærpelse af straffen for ulovlig besiddelse af ammunition, således at dette som udgangspunkt straffes med en bøde på 1.400 kr., hvis den pågældende har tilladelse til at besidde et våben, hvortil ammunitionen kan anvendes. Hvis ammunitionen ulovligt besiddes af en person, der ikke har våbentilladelse til det relevante våben, vil straffen som udgangspunkt være en bøde på 3.000 kr.

Bøden kan efter sædvanlig praksis nedsættes med indtil det halve for personer under 18 år eller personer med særlig lav indtægt på gerningstidspunktet.

Regeringen foreslår desuden, at det skal anses for at være en skærpende omstændighed, hvis den pågældende tidligere er straffet for overtrædelse af visse bestemmelser i våbenlovgivningen eller for personfarlig kriminalitet. Straffen skal i disse tilfælde som udgangspunkt fastsættes til en betinget fængselsstraf på 7 dages fængsel i førstegangstilfælde. Ved personfarlig kriminalitet forstås i denne sammenhæng eksempelvis overtrædelse (og forsøg herpå) af straffelovens §§ 119 og 119 b om vold og trusler mod en

person i offentlig tjeneste, § 123 om vidnetrusler, § 216 om voldtægt, § 237 om drab, §§ 243-246 om vold, § 261 om ulovlig frihedsberøvelse, § 266 om trusler og § 288 om røveri.

Herudover forudsættes det med lovforslaget, at det vil skulle anses som en skærpende omstændighed, hvis den pågældende ulovligt besidder ammunitionen og tidligere er straffet for eksempelvis overtrædelse af våbenbekendtgørelsens §§ 11, 20, 24 og 50 eller for personfarlig kriminalitet efter straffelovens § 119, § 119 b, § 123, § 216, § 237, § 243-246, § 261, § 266 eller § 288, således at straffen i disse tilfælde som udgangspunkt vil skulle fastsættes til en betinget fængselsstraf på 7 dages fængsel i førstegangstilfælde.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne straffniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Lovændringen tilsigter ikke at skærpe straffen for øvrige overtrædelser af våbenloven. Der er med lovforslaget ikke tilsigtet nogen ændring i bestemmelsernes anvendelsesområde.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 19 og bemærkningerne hertil.

2.11. Skærpelse af straffen for uforsvarlig opbevaring af våben og brud på reglerne om afhændelse af våben m.v.

2.11.1. Gældende ret

Det fremgår af våbenlovens § 10, stk. 4, at der i forskrifter, der udfærdiges efter våbenloven, kan fastsættes straf af bøde, fængsel indtil 4 måneder eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 2 år for overtrædelser af bestemmelser i forskrifterne. Denne bemyndigelse er udnyttet i våbenbekendtgørelsens § 59, der fastsætter straffen for overtrædelserne af reglerne i våbenbekendtgørelsen, herunder bestemmelserne om uforsvarlig opbevaring af våben og afhændelse af våben m.v.

2.11.1.1. Uforsvarlig opbevaring af våben

Det følger af våbenbekendtgørelsens § 24, stk. 1, at våben og ammunition m.v. skal opbevares forsvarligt og på et sted, der er utilgængeligt for uvedkommende. Det følger endvidere af bekendtgørelsens § 24, stk. 2, at opbevaring af ammunition til skydevåben skal ske i sikringsskabe, boksrums m.v. Opbevaring kan ske sammen med skydevåben, jf. bekendtgørelsens § 24, stk. 2, 2. pkt. I bekendtgørelsens § 24, stk. 4 og 5, er der fastsat nærmere regler om opbevaring af skydevåben og våbendele til skydevåben, ligesom der i bekendtgørelsens stk. 6, er fastsat regler om opbevaring af nøgler til boksrums, sikringsskab m.v.

Straffen for overtrædelse af reglerne om forsvarlig opbevaring af våben m.v. findes i våbenbekendtgørelsens § 59, stk. 1, hvoraf det fremgår, at overtrædelse af bl.a. våbenbekendtgørelsens regler om forsvarlig opbevaring i § 24, stk. 1, 2 og 4-6, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 2 år.

Det følger af Rigsadvokatmeddelelsen, afsnittet om sanktionspåstande i våbensager, punkt 5.2.7, (cirkulære nr. 9867 af 26. oktober 2023) at anklagemyndigheden i sager om uforsvarlig opbevaring af våben m.v. efter våbenbekendtgørelsens § 24, stk. 1, 2 og 4-6, som udgangspunkt skal nedlægge påstand om en bøde på 6.000 kr. Bødepåstanden har været gældende fra den 1. marts 2018 og er en skærpelse i forhold til et tidligere bødeniveau på 3.000 kr.

Foreligger der skærpende omstændigheder i sagen, nedlægges der som udgangspunkt påstand om en

skærpet bøde. Der kan eksempelvis være tale om skærpende omstændigheder, hvis våbnet er ladet, eller hvis flere våben er opbevaret uforsvarligt samtidigt.

2.11.1.2. Skærpelse af straf for brud på reglerne om afhændelse af våben og ammunition

Politiet kan efter våbenlovens § 2 f til enhver tid tilbagekalde tilladelser og samtykker efter våbenloven eller efter bestemmelser, der er udfærdiget i medfør af våbenloven.

Det følger af våbenbekendtgørelsens § 50, stk. 3, at våben og ammunition må besiddes i indtil 4 uger efter tilbagekaldelse af en tilladelse, et samtykke, en våbenpåtegning eller en godkendelse efter våbenloven eller våbenbekendtgørelsen.

Politiet kan dog bestemme, at våben og ammunition m.v., som tilbagekaldes, straks skal deponeres hos politiet eller en anden myndighed, jf. våbenbekendtgørelsens § 50, stk. 4. Politiet kan under særlige omstændigheder fastsætte en længere frist end de fire uger, jf. våbenbekendtgørelsens § 50, stk. 5.

Den, der ikke efterkommer afgørelser truffet i medfør af § 50, straffes med bøde, fængsel indtil 4 måneder eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 2 år, jf. våbenbekendtgørelsens § 59, stk. 3, jf. stk. 1.

Der er hverken i forarbejderne til våbenloven eller i våbenbekendtgørelsen fastsat nærmere om strafniveauet. Bødestrafen fastsættes ud fra sagens konkrete omstændigheder.

2.11.2. Justitsministeriets overvejelser

2.11.2.1. Uforsvarlig opbevaring af våben

Rigspolitiet gennemførte i 2017 som led i Bandepakke III en undersøgelse af sikkerheden omkring privates opbevaring af våben ved at gennemgå en lang række sager om efterlysning af våben, som var bortkommet i forbindelse med indbrud i privat beboelse. Undersøgelsen viste, at der i 67 pct. af sagerne, hvor der var tilstrækkelige oplysninger til at vurdere, om våbnene havde været opbevaret korrekt, ikke var sket korrekt våbenopbevaring.

Det er Justitsministeriets vurdering, at det nuværende strafniveau for uforsvarlig opbevaring af våben ikke i tilstrækkelig grad afspejler, at der er tale om en overtrædelse, der kan medføre alvorlige konsekvenser. Det skyldes, at uforsvarlig opbevaring af våben kan føre til, at et våben kommer i forkerte hænder.

Udgangspunktet for bødestrafen for overtrædelse af våbenbekendtgørelsens § 59, stk. 1, jf. § 24, stk. 1, 2 og 4-6, jf. våbenlovens § 10, stk. 4, for uforsvarlig opbevaring af våben bør således fremover være på 10.000 kr.

2.11.2.2. Skærpelse af straf for brud på reglerne om afhændelse af våben og ammunition

Det er vigtigt, at der sker hurtig afhændelse af våbnet i de tilfælde, hvor politiet har truffet afgørelse om, at det er betænkeligt, at en person med f.eks. våbentilladelse fortsat har adgang til våben og ammunition.

For at understrege vigtigheden af dette, er det Justitsministeriets vurdering, at der bør fastsættes en passende straf for de tilfælde, hvor en person ikke rettidigt afhænder et våben m.v., så straffen understreger alvoren af en sådan overtrædelse.

Der lægges derfor op til at fastlægge strafniveauet, således at udgangspunktet for bødestrafen for manglende efterlevelse af en tilbagekaldelse af en våbentilladelse, et samtykke, en våbenpåtegning eller en

godkendelse efter våbenloven eller våbenbekendtgørelsen efter våbenbekendtgørelsens § 50, stk. 3-5, skal være 10.000 kr.

Justitsministeriet vil derudover forkorte fristen i våbenbekendtgørelsens § 50, stk. 1 og stk. 3, således at en person, hvis våbentilladelse m.v. er blevet tilbagekaldt, som udgangspunkt skal afhænde våben og ammunition inden for den frist, der er fastsat i våbenbekendtgørelsen, medmindre politiet undtagelsesvist beslutter at forlænge fristen. I dag kan det eller de omhandlede våben og ammunition m.v. som udgangspunkt besiddes i indtil 4 uger efter tilbagekaldelsen.

2.11.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at ændre ”der” til ”som” i våbenlovens 10, stk. 4. Der er alene tale om en sproglig ændring af lovteksten, som har til formål at give mulighed for i bemærkningerne at angive nærmere retningslinjer om straffniveauet efter bestemmelsen.

Det forudsættes i den forbindelse, at der sker en skærpelse af straffen for overtrædelse af våbenbekendtgørelsens § 59, stk. 1, jf. § 24, stk. 1, 2 og 4-6, jf. våbenlovens § 10, stk. 4, således at udgangspunktet for bødestrafen for uforsvarlig opbevaring af våben fremover skal være på 10.000 kr. i stedet for 6.000 kr.

Foreligger der skærpende omstændigheder i sagen, f.eks. at våbnet er ladt, eller findes der flere uforsvarligt opbevarede våben, skal der – som i dag – som udgangspunkt nedlægges påstand om en skærpet bøde.

Herudover forudsættes det med lovforslaget, at der sker en skærpelse af straffen for gentagelsestilfælde af overtrædelser begået under skærpende omstændigheder, således at der i disse tilfælde vil skulle nedlægges påstand om en betinget fængselsstraf på 7 dages fængsel. Dette gælder i alle tilfælde, hvor gerningspersonen tidligere er dømt for overtrædelse af bestemmelsen, herunder også tilfælde, hvor gerningspersonen er idømt bøde.

Endelig forudsættes det, at bødestrafen for overtrædelse af våbenbekendtgørelsens § 59, stk. 3, jf. § 50, stk. 3-5, fremover som udgangspunkt fastsættes til 10.000 kr., hvis våben og ammunition m.v. ikke afhændes inden for den fastsatte frist, hvis en våbentilladelse, et samtykke, en våbenpåtegning eller en godkendelse efter våbenloven eller våbenbekendtgørelse tilbagekaldes.

Lovændringen tilsigter ikke at skærpe straffen for de øvrige overtrædelser af våbenbekendtgørelsen, som har hjemmel i bestemmelsen.

Bøden kan efter sædvanlig praksis nedsættes med indtil det halve for personer under 18 år eller personer med særlig lav indtægt på gerningstidspunktet.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne straffniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 20, og bemærkningerne hertil.

2.12. Præcisering af anvendelsesområdet for udførselsforbuddet i våbenloven og anvendelsesområdet for krigsmaterielloven

2.12.1. Gældende ret

2.12.1.1. Våbenlovens § 6, stk. 1

Efter våbenlovens § 6, stk. 1, er det forbudt uden tilladelse fra justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, at udføre våben m.v. Bestemmelsen omfatter 9 kategorier af våben, ammunition og forsvarsmateriel.

Det fremgår af forarbejderne til våbenlovens § 6, stk. 1, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 3 (til § 6), i lovforslag nr. L 133 som fremsat den 30. marts 2005, jf. Folketingstidende 2004-05, tillæg A, s. 5635 f., at bestemmelsen skal fortolkes således, at alle produkter på EU's fælles liste over militært udstyr falder inden for bestemmelsen. Bestemmelsen omfatter imidlertid også våben, ammunition og forsvarsmateriel, der ikke er omfattet af EU's fælles liste over militært udstyr, herunder våben der anvendes til civile formål.

2.12.1.2. Krigsmateriellovens § 1, stk. 1

Efter krigsmateriellovens § 1, stk. 1, finder lovens regler om krigsmateriel anvendelse på 5 kategorier af materiel til krigsførelse.

Det fremgår af forarbejderne til krigsmaterielloven, jf. punkt 5.1. i de almindelige bemærkninger i lovforslag nr. L 135 som fremsat den 9. februar 2011, jf. Folketingstidende 2010-11, tillæg A, s. 15, at lovens § 1 i praksis anses for at svare til den gældende EU's fælles liste over militært udstyr.

Krigsmaterielloven indeholder regler om kontrol med virksomheder, der fremstiller våben og militært udstyr m.v., herunder kontrol med fremstilling af krigsmateriel, ejer- eller ledelsesforholdene m.v. i en virksomhed, der fremstiller krigsmateriel og kontrol med sådanne virksomheder, der optager udenlandske lån eller lån med udenlandsk garanti. Loven indeholder endvidere regler om certificering af virksomheder, der producerer krigsmateriel, til at modtage krigsmateriel, der indføres fra andre EU/EØS-lande. Certificering er frivillig og giver mulighed for at modtage krigsmateriel, der er omfattet af en generel udførselstilladelse udstedt af myndighederne i et EU-land.

2.12.1.3. Forsvarsdirektivet

Europa-Parlamentet og Rådet vedtog den 6. maj 2009 direktiv 2009/43/EF om forenkling af vilkår og betingelser for overførsel af forsvarsrelaterede produkter inden for Fællesskabet (forsvarsdirektivet).

Forsvarsdirektivet er implementeret i dansk ret ved lov nr. 413 af 9. maj 2011 om ændring af våbenloven og lov om krigsmateriel m.v. (Forenkling af fremgangsmåden ved meddelelse af udførselstilladelse m.v.).

Det følger af forsvarsdirektivets artikel 2 sammenholdt med artikel 3, nr. 1, at direktivet skal finde anvendelse på de forsvarsrelaterede produkter, som er anført i bilaget til direktivet. Bilaget skal ifølge direktivets artikel 13 svare til EU's fælles liste over militært udstyr. EU's fælles liste over militært udstyr bliver løbende opdateret og er senest ændret ved Rådets vedtagelse af 20. februar 2023 (2023/C 72/02).

EU's fælles liste over militært udstyr omfatter blandt andet skydevåben (dog er visse våben til jagt og sport undtaget), ammunition hertil, bomber, raketter, torpedoer og andre eksplosivstoffer, køretøjer, kampvogne, kemiske kampmidler, krigsskibe samt udstyr hertil, kampfly m.v.

Forsvarsdirektivets artikel 4, stk. 1, 1. pkt., fastslår, at overførsel af forsvarsrelaterede produkter – dvs. de produkter, der er opført i bilaget til direktivet, som svarer til EU's fælles liste over militært udstyr – mellem medlemsstater er underlagt forudgående tilladelse.

Det følger af våbenlovens § 6, stk. 1, at det er forbudt uden tilladelse fra justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, at udføre våben m.v., og det fremgår af forarbejderne bestemmelsen, at

denne skal fortolkes således, at alle produkter på EU's fælles liste over militært udstyr falder inden for bestemmelsen.

Forsvarsdirektivets artikel 9 forpligter medlemsstaterne til at indføre en certificeringsordning for visse modtagere af forsvarsrelaterede produkter – dvs. visse af de produkter der er opført i bilaget til direktivet, som svarer til EU's fælles liste over militært udstyr. Certificerede virksomheder i en medlemsstat skal ifølge forsvarsdirektivets artikel 5, stk. 2, litra b, kunne modtage forsvarsrelaterede produkter fra en anden medlemsstat i henhold til en generel udførselstilladelse.

Krigsmaterielloven indeholder regler om certificering af virksomheder, der fremstiller krigsmateriel, til at modtage krigsmateriel fra andre EU/EØS-lande. Det fremgår i den forbindelse af forarbejderne til krigsmaterielloven, at lovens produktmæssige anvendelsesområde i praksis anses for at svare til den gældende EU's fælles liste over militært udstyr.

2.12.2. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet finder behov for at præcisere, at udførselsforbuddet i våbenlovens § 6, stk. 1, og anvendelsesområdet for krigsmaterielloven til enhver tid omfatter de forsvarsrelaterede produkter, der er omfattet af forsvarsdirektivets anvendelsesområde, dvs. bilaget til forsvarsdirektivet, som efter forsvarsdirektivets artikel 13, skal være i overensstemmelse med EU's fælles liste over militært udstyr.

Behovet for en præcisering skyldes efter Justitsministeriets opfattelse navnlig, at koblingen mellem forsvarsdirektivets produktmæssige anvendelsesområde og anvendelsesområdet for henholdsvis udførselsforbuddet i våbenlovens § 6, stk. 1, og anvendelsesområdet for krigsmaterielloven, jf. lovens § 1, stk. 1, i dag alene fremgår af forarbejderne til de nævnte bestemmelser, jf. punkt 2.12.1.1. og 2.12.1.2.

Justitsministeriet finder, at en eksplicit henvisning til forsvarsdirektivets produktmæssige anvendelsesområde i national ret i øvrigt vil skabe større retlig klarhed for producenter og eksportører m.v. af krigsmateriel om, hvilket militært udstyr der omfattes af våbenlovens principielle udførselsforbud og krigsmateriellovens anvendelsesområde.

Det bemærkes, at våbenlovens principielle udførselsforbud fortsat vil omfatte de øvrige produkter, der er opført i våbenlovens § 6, stk. 1, som ikke er beregnet til militær anvendelse. Våbenlovens § 6, stk. 1, vil således fortsat have en bredere produktmæssig afgrænsning end forsvarsdirektivet.

Forsvarsdirektivets produktmæssige anvendelsesområde opdateres som nævnt under punkt 2.12.1.3. løbende, så det er i overensstemmelse med EU's fælles liste over militært udstyr. EU's fælles liste over militært udstyr er senest ændret ved Rådets vedtagelse af 20. februar 2023 (2023/C 72/02). Dertil kommer, at Danmarks internationale forpligtelser på området for eksportkontrol af våben m.v. løbende tilpasses den teknologiske udvikling m.v.

Justitsministeriet finder det på den baggrund mest hensigtsmæssigt, at anvendelsesområdet for våbenlovens § 6, stk. 1, og krigsmateriellovens anvendelsesområde fremover vil kunne tilpasses administrativt med henblik på hurtigt at kunne bringe national ret i overensstemmelse med det til enhver tid gældende anvendelsesområde for forsvarsdirektivet eller andre internationale forpligtelser på området. Herunder sikres det, at eventuelle ændringer i forsvarsdirektivets systematik m.v. smidigt vil kunne afspejles i national ret.

Der tilsigtes ikke nogen materiel ændring af anvendelsesområdet for våbenlovens § 6, stk. 1, eller krigsmateriellovens § 1, stk. 1, idet det som anført ovenfor allerede følger af praksis, at de nævnte

bestemmelser fortolkes således, at produkter omfattet af den til enhver tid gældende EU's fælles liste over militært udstyr tillige vil være omfattet af anvendelsesområdet for de nævnte bestemmelser.

2.12.3. Den foreslåede ordning

Med henblik på at præcisere, at våbenlovens § 6, stk. 1, og krigsmateriellovens § 1, stk. 1, omfatter alle de forsvarsrelaterede produkter, der er omfattet af forsvarsdirektivet, foreslås det, at der indføres en bemyndigelsesbestemmelse i våbenlovens § 6, hvorefter justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvad der skal forstås ved materiel til krigsførelse efter våbenlovens § 6, stk. 1.

Der foreslås tilsvarende indført en bemyndigelsesbestemmelse i krigsmateriellovens § 1, hvorefter justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilket materiel lovens regler om krigsmateriel finder anvendelse på.

De foreslåede bemyndigelsesbestemmelser påtænkes i første omgang udnyttet til ved bekendtgørelse at fastsætte, at våbenlovens § 6, stk. 1, og reglerne i lov om krigsmateriel m.v., finder anvendelse på de forsvarsrelaterede produkter, som er anført i bilaget til Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2009/43/EF af 6. maj 2009 om forenkling af vilkår og betingelser for overførsel af forsvarsrelaterede produkter inden for Fællesskabet med senere ændringer.

Bemyndigelsen vil også kunne udnyttes til at foretage andre tilpasninger af de respektive bestemmelsers produktmæssige anvendelsesområde, der måtte udspringe af ændringer i forsvarsdirektivets systematik eller ændringer i Danmarks internationale forpligtelser i øvrigt.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 11 og § 2, nr. 1 og bemærkningerne hertil.

3. Forholdet til databeskyttelsesloven og databeskyttelsesforordningen

Offentlige myndigheders, herunder politiets, behandling af personoplysninger er reguleret af databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven. Hvis behandlingen af personoplysninger foretages af politiet til retshåndhævelsesformål finder retshåndhævelsesloven anvendelse.

Behandling, herunder indsamling og videregivelse af personoplysninger, skal have hjemmel i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra a-f. Det følger blandt andet af artikel 6, stk. 1, litra e, at behandling af personoplysninger kun er lovlig, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt.

Efter databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 2 og 3, er det imidlertid muligt at opretholde og indføre mere specifikke bestemmelser for at tilpasse anvendelsen af bl.a. artikel 6, stk. 1, litra e.

Efter databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 1, gælder der som udgangspunkt et forbud mod behandling af følsomme personoplysninger. Forbuddet gælder dog ikke, hvis en af undtagelserne i artikel 9, stk. 2, finder anvendelse, og der er et lovligt grundlag for behandlingen i artikel 6, stk. 1. Det følger af forordningens artikel 9, stk. 2, litra f, at behandling af følsomme oplysninger er lovlig, hvis behandling er nødvendig, bl.a. for at retskrav kan fastlægges, gøres gældende eller forsvares.

Justitsministeriet bemærker, at bestemmelser, der fastsættes med hjemmel i den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 3, vil skulle fastsættes inden for rammerne af databeskyttelsesforordningens råderum for nationale særregler og således vil udgøre hjemlen for politiets behandling, herunder indsamling, af personoplysninger i forbindelse med behandling af ansøgning om tilladelser,

godkendelser, samtykker eller dispensationer. Behandlingen af følsomme oplysninger i form af helbredsoplysninger vil være omfattet af undtagelsen i forordningens artikel 9, stk. 2, litra f, idet behandlingen er nødvendig for politiets vandelsvurdering af en person i forbindelse med ansøgning om tilladelser, godkendelser, samtykker eller dispensationer.

Det er Justitsministeriets vurdering, at offentlige myndigheders videregivelse og politiets indsamling af personoplysninger efter lovforslagets § 1, nr. 4, kan ske på grundlag af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, hvorefter behandling er lovlig, hvis den er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse jf. artikel 6, stk. 2 og 3.

Videregivelse af følsomme oplysninger i form af helbredsoplysninger, vil være omfattet af undtagelsen i forordningens artikel 9, stk. 2, litra f, idet behandlingen er nødvendig for politiets vandelsvurdering af en person til brug for afgørelsen af, om en våbentilladelse mv. skal tilbagekaldes.

Det følger af databeskyttelsesforordningens artikel 10, 1. pkt., at behandling af personoplysninger vedrørende straffedomme og lovovertrædelser eller tilknyttede sikkerhedsforanstaltninger på grundlag af artikel 6, stk. 1, kun må foretages under kontrol af en offentlig myndighed, eller hvis behandling har hjemmel i EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret, som giver passende garantier for registreredes rettigheder og frihedsrettigheder.

Lovforslagets § 1, nr. 4, tilvejebringer – inden for rammerne af databeskyttelsesforordningens artikel 10 – hjemmel til behandling af oplysninger om strafbare forhold; både for så vidt angår de offentlige myndigheders videregivelse og politiets indsamling af sådanne oplysninger.

Herudover bemærkes det, at de øvrige bestemmelser i databeskyttelsesforordningen og -loven, herunder de grundlæggende principper og rettigheder som bl.a. fremgår af forordningens artikel 5 og artikel 13 og 14, skal iagttages, når der behandles personoplysninger i medfør af de foreslåede bestemmelser. Det følger således af forordningens artikel 5, stk. 1, litra a og litra c, at personoplysninger skal behandles lovligt, rimeligt og på en gennemsigtig måde i forhold til den registrerede og være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget forventes at medføre merudgifter for politiet, anklagemyndigheden og domstolene, svarende til på 1,1 mio. kr. årligt, som kan henføres til lovforslagets § 1, nr. 2, 13 og 14. Udgifterne afholdes inden for myndighedernes eksisterende økonomiske rammer.

I tillæg hertil forventes lovforslagets § 1, nr. 3, at kunne medføre merudgifter afhængig af udformningen af reglerne. De økonomiske konsekvenser afdækkes i forbindelse med udformningen af reglerne, og afholdes inden for myndighedernes eksisterende rammer.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget forventes ikke at medføre økonomiske eller administrative konsekvenser af betydning for erhvervslivet.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

7. Klima- og miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have klima- og miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget præciserer, at anvendelsesområdet for henholdsvis våbenlovens principielle forbud mod udførsel af krigsmateriel og anvendelsesområdet for krigsmaterielloven omfatter de forsvarsrelaterede produkter, der er omfattet af forsvarsdirektivets anvendelsesområde (direktiv 2009/43/EF).

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 22. december 2023 til den 19. januar 2024 (28 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Akademikerne, Advokatrådet, Advokatsamfundet, Amnesty International, Copenhagen Business School (CBS) – CBS LAW, Danmarks Jurist- og Økonomforbund, Danske Advokater, Dansk Detail, Dansk Erhverv, Danske Regioner, Den Danske Dommerforening, Det Kriminalpræventive Råd, Den Uafhængige Politiklagemyndighed, DI, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolenes Tjenestemandsförening, Domstolsstyrelsen, Fagbevægelsens Hovedorganisation, Foreningen af Offentlige Anklagere, Fængselsforbundet, Gadejuristen, HK Landsklubben Danmarks Domstole, HK Landsklubben Politiet og Anklagemyndigheden, Institut for Menneskerettigheder, Justitia, Kommunernes Landsforening (KL), Kriminalforsorgsföreningen, Københavns Rets hjælp, Københavns Universitet – Det Juridiske Fakultet, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsforeningen KRIM, Politidirektørforeningen, Politiforbundet, Retspolitisk Forening, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Samtlige byretter, Syddansk Universitet – Det Samfundsvidenskabelige Universitet Aarhus, Sø- og Handelsretten, Vestre Landsret, Aarhus Universitet – Juridisk Institut, Østre Landsret, Ålborg Universitet – Juridisk Institut, AmiAmi, Center mod Menneskehandel, Center for Voldtægtsofre i København, Aarhus, Odense, Aalborg, Herning, Kolding, Hillerød, Holbæk og Nykøbing Falster, Danner, Dansk Kvindesamfund, Dansk Røde Kors, Dansk Selskab for Retsmedicin, Den Danske Helsinki-Komité for Menneskerettigheder, KFUKs sociale arbejde, Kompetencecenter Prostitution, Kvinderådet, Kvinfo, Landsforeningen for Voldsramte Kvinder, Landsorganisationen af Kvindekrisecentre (LOKK), Landsorganisationen mod seksuelle overgreb, Lev Uden Vold, Offerrådgivningen i Danmark, Seksualpolitisk Forum, Sexarbejdernes Interesseorganisation, BUPL, Børn og Familier, Børnehjælpsdagen, Børne- og Kulturchefföreningen, Børne- og Ungdomspsykiatrisk Selskab, Børnerådet, Børnesagens Fællesråd, Børns Vilkår, Danmarks Lærerforening, Dansk Psykolog Forening, Dansk Psykiatrisk Selskab, Familieretshuset, Red Barnet, Ungdommens Røde Kors, Dansk Flygtningehjælp, Danske Handicaporganisationer, Dansk Handicap Forbund, Dansk Røde Kors, Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Børne- og Ungdomspsykiatrisk Selskab, Dansk Psykolog Forening, Dansk Psykiatrisk Selskab, Faggruppen af Socialrådgivere i Kriminalforsorgen, Foreningen af Kommunale Social-, Sundheds- og Arbejdsmarkedschefer i Danmark, Hjælp Voldsofre, Joan-Søstrene, KFUK's sociale arbejde, Kirkens Korshær, Landsorganisationen mod seksuelle overgreb, Lev Uden Vold, LGBT+ Danmark, Offerrådgivningen i Danmark, Reden i København, Aarhus, Odense og Aalborg, Reden International, Seksualpolitisk Forum, Rådet for Etniske Minoriteter, Rådet for Socialt Udsatte, SAND – De hjemløses landsorganisation, Bueskydning Danmark, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Våbenhandlerforening, Dansk Firmaidræt, Dansk Flugtskydningsforbund, Dansk Land- og Strandjagt, Dansk Militaria Forening, Dansk Skytte Union, Danske Våbenhandlere, Dansk Sportsskytteforbund, De Samvirkende Købmænd, DGI Skydning, Fonden for Nyborg Fæstning, Foreningen Danske Herregårdsjægere, Jagttegslærerforeningen i Danmark, Nordisk Våbenforum, Skydebaneforeningen Danmark, Vagt- og Sikkerhedsindustrien, Vaabenhistorisk Selskab, Dansk Funktionærforbund – Serviceforbundet, DI Ser-

vice, Serviceforbundet, SikkerhedsBranchen, Vagt- og Sikkerhedsfunktionærernes Landssammenslutning, Vagt- og Alarmbranchens Arbejdsgiverforening, Vikarbureauernes Brancheforening, Kriminalregisteret, Danske Handicaporganisationer, Dansk Handicap Forbund, Danske Ældreråd, Dansk IT, Datatilsynet, De fem socialtilsyn, IT-Politisk Forening, Kraka, Rådet for Digital Sikkerhed og Ældresagen.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget præciserer, at anvendelsesområdet for henholdsvis våbenlovens principielle forbud mod udførsel af krigsmateriel og anvendelsesområdet for krigsmaterielloven omfatter de forsvarsrelaterede produkter, der er omfattet af forsvarsdirektivets anvendelsesområde (direktiv 2009/43/EF).	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det fremgår af § 2, stk. 1 i våbenloven, at det er forbudt uden tilladelse af justitsministeren eller den,

ministeren bemyndiger dertil, ved overdragelse at erhverve genstande eller stoffer, der er omfattet af forbuddet i våbenlovens § 1, eller at besidde, bære eller anvende sådanne genstande eller stoffer.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til punkt 2.1.1. i de almindelige bemærkninger i lovforslaget.

Det foreslås, at det i våbenlovens § 2 indsættes som *stk. 5*, at justitsministeren kan fastsætte regler om afslag på ansøgning om tilladelser, godkendelser, samtykker eller dispensationer efter denne lov eller efter bestemmelser, der er udfærdiget i medfør af loven, til personer, der er dømt for grovere lovovertrædelser eller er meddelt tilhold, opholdsforbud eller bortvisning efter lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning.

Det forudsættes, at ministeren vil fastsætte regler om, at personer, der dømmes for visse grovere lovovertrædelser eller er meddelt tilhold, opholdsforbud eller bortvisning efter lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning, i et nærmere fastsat tidsrum efter domsafsigelsen eller fra beslutningen om tilhold, opholdsforbud eller bortvisning ikke kan meddeles våbentilladelser, samtykker, godkendelser eller dispensationer, der meddeles under iagttagelse af våbenbekendtgørelsens § 48, stk. 1.

Det forudsættes i den forbindelse, at der i bekendtgørelsen vil blive fastsat regler om, at ordningen kun vil omfatte personer, der er idømt en ubetinget fængselsstraf på mindst 60 dage.

Det vil i bekendtgørelsen skulle fastlægges, hvilke grovere lovovertrædelser der skal omfattes i ordningen, ligesom det tidsrum fra domsafsigelsen eller afgørelsen om f.eks. tilhold, hvor en person ikke kan meddeles våbentilladelse m.v., vil skulle fastlægges. Det forudsættes i den forbindelse, at forbrydelser rettet mod staten og den offentlige myndighed (straffelovens kapitel 12 og 13), overtrædelser af våbenloven og knivloven, vil være omfattet af ordningen. Det forudsættes endvidere, at personfarlig kriminalitet og visse seksualforbrydelser tillige vil være omfattet af ordningen. Derudover vil overtrædelser med strafforhøjende momenter efter f.eks. straffelovens § 81 a og § 81 b være omfattet. Opregningen er dog ikke udtømmende. Det forudsættes, at der vil blive indført forskellige karensperioder, alt efter hvor grov kriminalitet den pågældende person er dømt for. Bekendtgørelsen vil endvidere skulle indeholde regler om, at det tidsrum, hvor en person ikke vil kunne meddeles våbentilladelse, løber fra datoen for domsafsigelsen og datoen for afgørelsen efter lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning.

Det forudsættes endvidere, at der i bekendtgørelsen vil blive fastsat regler om, at ordningen skal omfatte domme afsagt i 1. instans. Såfremt den dømte i forbindelse med en eventuel ankesag frifindes eller idømmes en straf, der er mildere end 60 dages ubetinget fængselsstraf, vil den pågældende skulle ansøge om våbentilladelse på ny. Karantæneperioden for den pågældendes våbentilladelse regnes fra det tidspunkt, hvor retten har truffet afgørelse i 1. instans.

Ordningen vil ikke omfatte ansøgninger om våbentilladelser m.v., til brug for udøvelse af erhverv.

For ansøgere, der falder uden for denne ordning, skal den eksisterende praksis fortsætte uændret, hvorefter politiet foretager en konkret vurdering af, om en persons ansøgning om våbentilladelse m.v. skal imødekommes. Det forhold, at en lovovertrædelse ikke vil være en del af ordningen, eller at karantæneperioden er udløbet, er således ikke ensbetydende med, at personen vil blive meddelt en våbentilladelse m.v., idet dette vil bero på en konkret vurdering af, om det vil være betænkeligt at imødekomme ansøgningen om våbentilladelse. Endvidere ændrer forslaget ikke ved, at politiet på baggrund af en konkret vurdering fortsat vil kunne meddele afslag på baggrund af sigtelser.

Der vil være mulighed for at klage til Rigspolitiet over en afgørelse om afslag efter de almindelige regler.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det fremgår af våbenlovens § 2 f, at tilladelser og samtykker efter våbenloven eller efter bestemmelser, der er udfærdiget i medfør af loven, til enhver tid kan tilbagekaldes.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til punkt 2.2.1 i de almindelige bemærkninger i lovforslaget.

Det foreslås, at det i våbenlovens § 2 f indsættes som *stk. 2*, at justitsministeren kan fastsætte regler om bortfald af tilladelser, godkendelser, samtykker eller dispensationer efter denne lov eller efter bestemmelser, der er udfærdiget i medfør af loven, til personer, der er dømt for grovere lovovertrædelser eller er meddelt tilhold, opholdsforbud eller bortvisning efter lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning.

Det forudsættes, at ministeren vil fastsætte regler om, at personer, der dømmes for visse grovere lovovertrædelser, ikke har adgang til våben. Det gælder også personer, der modtager en beslutning om tilhold, opholdsforbud eller bortvisning. Bestemmelsen skal bemyndige justitsministeren til at fastsætte regler, der indebærer, at tilladelser og samtykker efter våbenloven eller efter bestemmelser, der er udfærdiget i medfør af loven, bortfalder for personer, der har begået visse grovere lovovertrædelser eller er meddelt tilhold, opholdsforbud eller bortvisning efter lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning.

Det forudsættes i den forbindelse, at der i bekendtgørelsen vil blive fastsat regler om, at ordningen kun vil omfatte personer, der er idømt en ubetinget fængselsstraf på mindst 60 dage.

Det vil i bekendtgørelsen skulle fastlægges, hvilke grovere lovovertrædelser der skal omfattes af ordningen, ligesom det tidsrum fra domsafsigelsen eller afgørelsen om f.eks. tilhold, hvor en person ikke kan opretholde våbentilladelse m.v., vil skulle fastlægges. Det forudsættes i den forbindelse, at forbrydelser rettet mod staten og den offentlige myndighed (straffelovens kapitel 12 og 13), overtrædelser af våbenloven og knivloven, vil være omfattet af ordningen. Det forudsættes endvidere, at personfarlig kriminalitet og visse seksualforbrydelser tillige vil være omfattet af ordningen. Derudover vil overtrædelser med strafforhøjende momenter efter f.eks. straffelovens § 81 a og § 81 b være omfattet. Opregningen er dog ikke udtømmende.

For personer med våbentilladelse m.v., der falder uden for denne ordning, f.eks. fordi de har begået kriminalitet, som ikke omfattes af den foreslåede ordning, skal den eksisterende praksis fortsætte uændret, hvorefter politiet foretager en konkret vurdering af, om en persons våbentilladelse skal tilbagekaldes. Det forhold, at en lovovertrædelse ikke er omfattet af den foreslåede ordning er således ikke ensbetydende med, at personen vil beholde sin våbentilladelse m.v., idet dette fortsat vil bero på en konkret vurdering af, om våbentilladelsen m.v. skal tilbagekaldes. I tilfælde af en sigtelse for overtrædelse af de omfattede bestemmelser m.v. vil politiet – som i dag – foretage en konkret vurdering af, om der bør indledes en tilbagekaldelsessag. Det samme vil være tilfældet, hvis en person sigtes eller dømmes for kriminalitet, der ikke er omfattet af den foreslåede ordning.

Ordningen omfatter ikke tilladelser, der er udstedt i forbindelse med erhverv efter våbenbekendtgørelsens § 12 (meddelelse af generel tilladelse til erhvervsdrivende til med henblik på transport at besidde våben og ammunition), § 42 (meddelelse af generel tilladelse til erhvervsdrivende til med henblik på videresalg at erhverve og besidde våben og ammunition under nærmere betingelser) og § 43 (meddelelse af generel tilladelse til med henblik på reparation, service og anden erhvervsmæssig virksomhed at besidde våben under nærmere betingelser). Ordningen omfatter heller ikke godkendelser af de ansatte hos de erhvervsdrivende, der nævnes oven for, eller tilladelser, der er udstedt efter reglerne i eksplosivstofbekendtgørelsen, herunder godkendelse af ansatte hos erhvervsdrivende med tilladelse efter eksplosivstofbe-

kendtgørelsen. Det gælder også personer, som i øvrigt har brug for at kunne opretholde våbentilladelse i forbindelse med deres ansættelsesforhold. Disse personer vil fortsat kunne undergives en sædvanlig vandelsvurdering, der foretages for de erhvervsdrivende.

Det forudsættes, at bortfaldet af våbentilladelsen m.v., herunder pligten til at skaffe sig af med det eller de omhandlede våben og evt. ammunition, vil gælde fra dommen er afsagt i første instans, eller fra beslutningen om tilhold, opholdsforbud eller bortvisning er meddelt. Det medfører, at bortfaldet af våbentilladelsen m.v. vil gælde uanset, om dommen er endelig, ligesom bortfaldet også vil gælde ved tiltaltes udeblivelse fra domsafsigelsen.

Det forudsættes, at politiet vil give våbentilladelsesindehaveren en orientering om, at våbentilladelsen er bortfaldet, således at indehaveren kan træffe de fornødne foranstaltninger for at afhænde våbnet inden for den frist, der er fastsat i våbenbekendtgørelsen. Fristen for afhændelse regnes tidligst fra domfældelsen i 1. instans, når vedkommende er gjort bekendt med følgerne efter reglerne fastsat i bekendtgørelsen. Såfremt der sker opbevaring eller transport af våben efter denne frist, vil der være tale om ulovlig våbenbesiddelse. Det forudsættes, at der i bekendtgørelsen vil være en mulighed for, at politiet kan forlænge fristen, såfremt der foreligger særlige omstændigheder i den givne situation. Det bemærkes dog, at våbentilladelse m.v. vil bortfalde allerede ved domsafsigelsen eller beslutningen om tilhold, opholdsforbud eller bortvisning, og at bortfaldet således ikke er knyttet op på orienteringsskrivelsen fra politiet. Det forudsættes, at politiet – i forbindelse med udstedelse af nye våbentilladelser – i tilladelsen vil skulle orientere om, at tilladelsen bortfalder efter de regler, der er fastsat herom i bekendtgørelsen.

Hvis dommen ændres af en højere instans, f.eks. hvis vedkommende frifindes eller idømmes en betinget straf, eller en straf der er mildere end 60 dages fængsel, således at betingelserne for bortfald ikke længere er opfyldt, skal den pågældende på ny søge om våbentilladelse. En omgørelse af dommen vil således ikke indebære, at en bortfaldet våbentilladelse bliver gyldig igen.

Der vil være mulighed for at klage til Rigspolitiet over en afgørelse om bortfald efter de almindelige regler.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Der findes ikke særlige regler i våbenloven eller våbenbekendtgørelsen, der giver politiet systematisk adgang til at indhente helbredsoplysninger hos ansøgere ved ansøgninger om våbentilladelser m.v.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til punkt 2.3.1 i de almindelige bemærkninger i lovforslaget.

Det foreslås, at der i våbenlovens § 2 g indsættes som *stk. 2, at* justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om dokumentation af ansøgerens helbredstilstand i forbindelse med ansøgning om tilladelser, godkendelser, samtykker eller dispensationer efter denne lov eller efter bestemmelser, der er udfærdiget i medfør af loven, herunder om afslag som følge af ansøgerens helbredstilstand.

Det forudsættes, at justitsministeren vil fastsætte regler i våbenbekendtgørelsen, der indebærer, at politiets meddelelse af tilladelser, ville kunne betinges af, at ansøgeren dokumenterer sin helbredstilstand, herunder at ansøgeren sender dokumentation for sine psykiske og relevante fysiske forhold. Politiet vil herefter i forbindelse med en ansøgning om våbentilladelse kunne anmode en ansøger om at dokumentere sin helbredstilstand, herunder ansøgerens psykiske og fysiske forhold. Foruden oplysninger om eventuelle aktuelle fysiske eller aktuelle og tidligere psykiske lidelser, indbefatter det endvidere relevante og nød-

vendige oplysninger om tidligere psykiatriske indlæggelser og udredninger, medicinsk historik, lægelige udtalelser, oplysninger om eventuel eksisterende mental svækkelse eller kognitive problemer m.v. Oplysninger af sundhedsfaglig karakter, som ikke vurderes relevante for ansøgningen om våbentilladelse, er ikke omfattet. For så vidt angår fysiske helbredsoplysninger, sigtes der således alene til oplysninger om kognitive lidelser eller mental svækkelse, der er af interesse i vurderingen af en ansøgers egnethed til at besidde et våben som f.eks. en hjerneskade eller lignende.

Der vil endvidere kunne fastsættes regler om afslag på våbentilladelse på baggrund af de indkomne oplysninger om helbredstilstand. Sådanne regler vil f.eks. kunne omfatte regler om, hvordan oplysningerne vil skulle indgå i politiets samlede vurdering af ansøgerensandel. Der vil endvidere kunne fastsættes regler om, at relevante sundhedsmyndigheder bidrager til vurderingen af, om ansøgningen skal afslås. Endelig vil der kunne fastsættes mere standardiserede kriterier for afslag på våbentilladelse, herunder regler om, at visse alvorlige psykiske lidelser ikke kan eller rent undtagelsesvist bør kunne meddeles våbentilladelse.

Oplysningerne vil herefter kunne indgå i politiets samlede vurdering af ansøgerensandel, hvorefter politiet vil kunne afslå en ansøgning om våbentilladelse med baggrund i oplysninger om ansøgerens psykiske forhold.

Det foreslåede ændrer ikke på, at oplysninger om en ansøgers helbredstilstand i øvrigt kan indgå i vurderingen af ansøgerensandel.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Der findes i dag ikke særlige regler i våbenloven eller våbenbekendtgørelsen om offentlige myndigheders adgang til at rette henvendelse til politiet om bekymringer vedrørende en personsandel i forhold til våbentilladelse m.v.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til punkt 2.4.1 i de almindelige bemærkninger i lovforslaget.

Det foreslås, at der i våbenloven, efter § 2 h indsættes § 2 i, hvorefter offentlige myndigheder, der har regelmæssig kontakt til en person der har tilladelse, godkendelse, samtykke eller dispensation efter denne lov eller efter bestemmelser, der er udfærdiget i medfør af loven, kan indgive en indberetning til politiet, hvis myndigheden bliver opmærksom på forhold, der gør det betænkeligt, at personen forsat skal have tilladelse, godkendelse, samtykke eller dispensation efter denne lov eller efter bestemmelser, der er udfærdiget i medfør af loven. Modtager politiet en sådan indberetning skal politiet træffe afgørelse om, hvorvidt personen forsat skal have tilladelse, godkendelse, samtykke eller dispensation efter denne lov eller efter bestemmelser, der er udfærdiget i medfør af loven.

Det vil f.eks. omfatte kommunale myndigheder, hvis personen bor på et bosted i kommunen, eller hvis kommunen yder personen ydelser i form af hjemmehjælp. Det kan også omfatte regionsrådet, hvis regionen f.eks. leverer sundhedsfaglige ydelser såsom psykiatriske tilbud til personen.

Ved regelmæssig kontakt forstås, at myndigheden ikke blot har været i kontakt med den pågældende borger ved enkelte tilfælde, men skal have været tilstrækkelig mange gange i kontakt med personen til at kunne begrunde en bekymringsindberetning.

Bekymringsindberetningen skal ske skriftligt, og indberetningen skal indeholde identifikation af personen samt en beskrivelse af den adfærd, som gør myndigheden bekymret. Bekymringsindberetningen skal endvidere indeholde oplysninger om, hvorfor det efter myndighedens opfattelse er betænkeligt, at den

pågældende har en våbentilladelse m.v. Det kan være oplysninger om f.eks. den pågældendes adfærd, den pågældendes opbevaring af våben eller udviklingen i den pågældendes psykiske tilstand.

Ordningen vil indebære, at politiet på baggrund af en bekymringsindberetning, der opfylder ovenstående betingelser, vil være forpligtet til at foretage en fornyet vandelsvurdering af personen og på baggrund heraf træffe en afgørelse om, hvorvidt våbentilladelsen m.v. skal tilbagekaldes. Såfremt en bekymringsindberetning ikke opfylder betingelserne, vil politiet efter en konkret vurdering kunne afvise indberetningen.

Hvis politiet efter en fornyet vandelsvurdering træffer afgørelse om ikke at tilbagekalde våbentilladelsen for den person, som bekymringsindberetningen angår, eller afviser politiet bekymringsindberetningen, skal den berørte myndighed have adgang til at klage over afgørelsen til Rigspolitiet.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Den foreslåede ændring er en konsekvensrettelse som følge af lovforslagets § 1, nr. 6.

Til nr. 6

Efter våbenlovens § 3, stk. 3, har justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til kontrol af

- 1) Våbensamlinger,
- 2) våbenlagre og våbenbøger hos erhvervsdrivende med generel tilladelse som nævnt i § 4 b, stk. 1,
- 3) våbenbøger hos rederier,
- 4) krudtoplag hos personer og foreninger, der har tilladelse til at erhverve og besidde sortkrudt, fæng-hætter m.v.,
- 5) krudtoplag, arbejdslokaler og udstyr hos personer, der har tilladelse til genopladning af ammunition,
- 6) lokaler, hvor de i lovens § 9, stk. 2, nævnte skytteforeninger opbevarer, besidder eller anvender våben.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til punkt 2.5.1 i de almindelige bemærkninger i lovforslaget.

Det foreslås, at der i våbenlovens § 3, stk. 3, indsættes et *nr. 7*, hvorefter politiet fremover efter samme betingelser også vil have adgang til kontrol af lokaler og våbenopbevaring hos personer og erhvervsdrivende, der har tilladelse til at fremstille våben, ammunition og øvrige genstande omfattet af lovens § 1, stk. 1, nr. 1-3 og 7-10.

Lovændringen vil gøre det muligt for politiet uden kendelse at foretage løbende kontrol hos personer og erhvervsdrivende, der har tilladelse til at fremstille våben.

Der er tale om et tvangsindgreb uden for strafferetsplejen, hvorfor retssikkerhedslovens regler om gennemførsel af tvangsindgreb og forholdet til strafferetsplejen ved gennemførsel af tvangsindgreb i øvrigt finder anvendelse.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.5. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

Efter våbenlovens § 4 b, stk. 1, kan justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, efter ansøg-

ning meddele generel tilladelse til med henblik på erhvervsmæssig handel eller anden erhvervsmæssig virksomhed at erhverve og besidde de i § 1, stk. 1, nr. 1-3 og 7-10, og § 4 nævnte genstande og peberspray.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til punkt 2.6.1. i de almindelige bemærkninger i lovforslaget.

Det foreslås, at der våbenlovens § 4 b, stk. 1, ændres fra »erhverve og besidde« til »erhverve, besidde og anvende«, således at de generelle tilladelser, der kan udstedes til erhvervsdrivende med hjemmel i våbenlovens § 4 b, stk. 1, også kan omfatte anvendelse af de skydevåben, der er omfattet af tilladelserne.

Med udvidelsen skabes der således hjemmel til en ændring af våbenbekendtgørelsens § 43, således at de generelle tilladelser, der meddeles efter denne bestemmelse, til erhvervsdrivende til at besidde våben med henblik på reparation, service og anden erhvervsmæssig virksomhed, fremover også kan omfatte anvendelse af de våben, der er omfattet af tilladelsen. Det foreslåede vil indebære, at erhvervsdrivende fremover kan anvende skydevåbnet som led i den erhvervsmæssige virksomhed, herunder ved at prøve-skyde og indskyde våben, som er blevet indleveret til reparation m.v.

Det forudsættes, at der fremover i tilladelser, der udstedes i medfør af våbenbekendtgørelsens § 43, vil blive stillet krav om, at våbnet alene kan anvendes som led i våbenmekanikerens erhverv.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.6. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 8

Den foreslåede ændring er en konsekvensrettelse som følge af forslagets § 1, nr. 10.

Til nr. 9

Den foreslåede ændring er en konsekvensrettelse som følge af forslagets § 1, nr. 10.

Til nr. 10

Efter våbenlovens § 6, stk. 1, er det forbudt uden tilladelse fra justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, i hvert enkelt tilfælde at udføre en lang række forskellige våben. Undtaget fra forbuddet er efter våbenlovens § 6, stk. 2, udførsel af varer, der er omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 1236/2005 af 27. juni 2005 og af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 258/2012 af 14. marts 2012.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til punkt 2.7.1. i de almindelige bemærkninger i lovforslaget.

Det foreslås at indsætte et nyt *nr. 3* i våbenlovens § 6, stk. 2, hvorefter luft- og fjedervåben bortset fra luft- og fjedervåben med større kaliber end 4,5 mm og de i § 1, stk. 1, nr. 7, nævnte, og ammunition hertil undtages fra kravet om tilladelse til udførelse.

Ændringen medfører, at det fremover ikke vil kræve tilladelse, hvis der skal udføres luft- og fjedervåben bortset fra luft- og fjedervåben med større kaliber end 4,5 mm og de i § 1, stk. 1, nr. 7, nævnte og ammunition hertil.

Bestemmelsen omfatter alle luft- og fjederbøsser bortset fra luft- og fjedervåben med større kaliber end 4,5 mm og de i § 1, stk. 1, nr. 7, og ammunition hertil.

Det foreslås endvidere at indsætte et *nyt nr. 4* i våbenlovens § 6, *stk. 2*, hvorefter hardball- og paintballvåben og ammunition hertil undtages fra kravet om tilladelse til udførelse.

Ændringen medfører, at det fremover ikke vil kræve tilladelse, hvis der skal udføres hardball- og paintballvåben og ammunition hertil. Bestemmelsen omfatter alle hardball- og paintballvåben og ammunition hertil.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.7. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 11

Efter våbenlovens § 6, *stk. 1*, er det forbudt uden tilladelse fra justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, at udføre våben m.v. Bestemmelsen omfatter 9 kategorier af våben, ammunition og forsvarsmateriel, herunder materiel til krigsførelse.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til punkt 2.12.1. i de almindelige bemærkninger i lovforslaget.

Det foreslås, at der i våbenlovens § 6 indsætte et *nyt stk. 9* i, hvorefter justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvad der skal forstås ved materiel til krigsførelse, jf. *stk. 1, nr. 3*.

Det forudsættes, at ministeren vil fastsætte nærmere regler om, at våbenlovens § 6, *stk. 1*, finder anvendelse på materiel til krigsførelse, som er anført i bilaget til Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2009/43/EF af 6. maj 2009 om forenkling af vilkår og betingelser for overførsel af forsvarsrelaterede produkter inden for Fællesskabet med senere ændringer.

Bemyndigelsen vil også kunne udnyttes til at foretage andre tilpasninger af bestemmelsens produktmæssige anvendelsesområde, der måtte udspringe af ændringer i Danmarks internationale forpligtelser i øvrigt.

Der tilsigtes ikke materielle ændringer i anvendelsesområdet for våbenlovens § 6, *stk. 1*.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.12. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 12

Efter våbenlovens § 6 b, *stk. 1, 1. pkt.*, skal der ved indgivelse af ansøgning om tilladelse efter våbenloven betales en afgift på 1.085 kr., medmindre ansøgningen omhandler en tilladelse, der er opregnet i våbenlovens § 6 b, *stk. 1, 2. pkt.*

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til punkt 2.8.1. i de almindelige bemærkninger i lovforslaget.

Det foreslås, at våbenlovens § 6 b, *stk. 1, nr. 2*, nyaffattes, så indgivelser af tilladelser til piber, slæder, tromler, bundstykker og låse samt aftagelige magasiner undtages afgift.

Ændringen medfører, at der skal betales afgift ved indgivelse af ansøgning om tilladelse til låsestole og baskylers.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.8. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 13

Efter våbenlovens § 6 b, *stk. 1, 1. pkt.*, skal der ved indgivelse af ansøgning om tilladelse efter våbenlo-

ven betales en afgift på 1.085 kr., medmindre ansøgningen omhandler en tilladelse, der er opregnet i våbenlovens § 6 b, stk. 1, 2. pkt.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til punkt 2.8.1. i de almindelige bemærkninger i lovforslaget.

Det foreslås, at våbenlovens § 6 b, stk. 1, nr. 7, nyaffattes, så indgivelser af tilladelser til erhvervsdrivende undtages afgift.

Ved at ændre ordlyden i bestemmelsen fra ”handlende” til ”erhvervsdrivende” tydeliggøres det, at andre erhvervsdrivende end handlende, herunder transportører af våben, kan søge om tilladelse hertil uden at skulle betale afgift efter våbenlovens § 6 b, stk. 1.

Ændringen vil ikke medføre nogen materiel ændring af den hidtil gældende retstilstand.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.8. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 14

Den foreslåede ændring er en konsekvensrettelse som følge af lovforslagets § 1 nr. 16.

Til nr. 15

Den foreslåede ændring er en konsekvensrettelse som følge af lovforslagets § 1 nr. 16.

Til nr. 16

Efter våbenlovens § 6 b, stk. 1, 1. pkt., skal der ved indgivelse af ansøgning om tilladelse efter våbenloven betales en afgift på 1.085 kr., medmindre ansøgningen omhandler en tilladelse, der er opregnet i våbenlovens § 6 b, stk. 1, 2. pkt.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til punkt 2.8.1. i de almindelige bemærkninger i lovforslaget.

Det foreslås, at der i våbenlovens § 6 b, stk. 1, indsættes et nr. 13, således at våbentilladelsesindehavere, der modtager afslag på ansøgning om våbentilladelse eller hvis våbentilladelse bortfalder på baggrund af regler udstedt i medfør af våbenlovens § 2, stk. 5 og § 2 f, stk. 2, og hvor en afgørelse efterfølgende ændres ved en højere instans, ikke på ny skal betale afgift ved en ny ansøgning om våbentilladelse.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.8. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 17

Efter våbenlovens § 6 b, stk. 4, kan der afgiftsfrit udstedes ny våbentilladelse med samme gyldighed som den oprindelige tilladelse, hvis indehaveren af en våbentilladelse skifter navn, adresse eller skytteforening.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til punkt 2.8.1. i de almindelige bemærkninger i lovforslaget.

Det foreslås, at våbenlovens § 6 b, stk. 4, nyaffattes, så en ændring af adressen, hvorpå våbnet opbevares,

omfattes af bestemmelsen, hvilket medfører, at der afgiftsfrit kan udstedes ny våbentilladelse med samme gyldighed som den oprindelige tilladelse ved adresseændring af våbnets opbevaringssted.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.8. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 18

Efter våbenlovens § 9, stk. 1, er politiet undtaget fra våbenlovens § 1 om krav om tilladelse til at indføre eller fremstille våben, § 2, stk. 1, om krav om tilladelse til at erhverve og besidde våben og § 2, stk. 4, om forbud mod at fremstille skydevåben ved hjælp af dele, der er overført i strid med forbuddet i § 7 a, stk. 2, § 4 om forbud mod at besidde f.eks. slag- eller stødvåben, laservåben og våben, der er beregnet til at virke lammende, bedøvende eller blændende, og § 7 a om transport af våben m.v. mellem tredjelande.

Efter våbenlovens § 3 a, stk. 1, skal skydevåben samt genstande, der fremtræder som skydevåben, og som følge af konstruktionen eller det anvendte materiale kan ombygges hertil, i forbindelse med fremstillingen af våbnet m.v. forsynes med et unikt mærke på våbnets låsemekanisme og på våbnets løb eller pibe, der angiver fabrikantens navn, fremstillingsland eller -sted, fremstillingsår og serienummer, eller et andet unikt brugervenligt mærke med en numerisk eller alfanumerisk kode til identifikation af fremstillingslandet.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til punkt 2.9.1. i de almindelige bemærkninger i lovforslaget.

Det foreslås at ændre våbenlovens § 9, stk. 1, hvorefter mærkningskravene i § 3 a, stk. 1-3, ikke skal gælde for politiet. Undtagelsen vil gælde for alle politiets våben, herunder også dem, der er anskaffet forud for lovændringen.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.9. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 19

Efter våbenlovens § 10, stk. 1, straffes den, som ulovligt besidder ammunition, med bøde eller fængsel indtil 4 måneder og under skærpende omstændigheder fængsel indtil 2 år, jf. § 1, stk. 1, nr. 3.

Det følger af Rigsadvokatmeddelelsen, afsnittet om sanktionspåstande i våbensager, punkt 5.2.6, (cirkulære nr. 9867 af 26. oktober 2023) at anklagemyndigheden i sager om ulovlig besiddelse af skarp ammunition uden tilhørende skydevåben som udgangspunkt nedlægger påstand om en bøde på 700 kr., jf. våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 3.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til punkt 2.10.1. i de almindelige bemærkninger i lovforslaget.

Det foreslås at ændre ”der” til ”som” i våbenlovens § 10, stk. 1.

Der er alene tale om en sproglig ændring af lovteksten, som har til formål at give mulighed for i bemærkningerne at angive nærmere retningslinjer for strafniveauet efter bestemmelsen. Med ændringen er det en forudsætning, at der skal ske en skærpelse af straffen for ulovlig besiddelse af ammunition, således at dette som udgangspunkt straffes med en bøde på 1.400 kr., hvis den pågældende har tilladelse til at besidde et våben, hvortil ammunitionen kan anvendes. Hvis personen besidder ammunition uden denne har våbentilladelse til et relevant våben, vil straffen som udgangspunkt være en bøde på 3.000 kr.

Det forudsættes, at det skal anses for at være en skærpende omstændighed, hvis den pågældende tidligere

er straffet for overtrædelse af visse bestemmelser i våbenlovgivningen eller for personfarlig kriminalitet. Straffen skal i disse tilfælde som udgangspunkt fastsættes til en betinget fængselsstraf på 7 dages fængsel i førstegangstilfælde. Ved personfarlig kriminalitet forstås i denne sammenhæng eksempelvis overtrædelse (og forsøg herpå) af straffelovens §§ 119 og 119 b om vold og trusler mod en person i offentlig tjeneste, § 123 om vidnetrusler, § 216 om voldtægt, § 237 om drab, §§ 243-246 om vold, § 261 om ulovlig frihedsberøvelse, § 266 om trusler og § 288 om røveri.

Herudover forudsættes det med lovforslaget, at det vil skulle anses som en skærpende omstændighed, hvis den pågældende tidligere er straffet for eksempelvis overtrædelse af våbenbekendtgørelsens §§ 11, 20, 24 eller 50 eller for personfarlig kriminalitet efter straffelovens § 119, § 119 b, § 123, § 216, § 237, § 243-246, § 261, § 266 eller § 288, således at straffen i disse tilfælde som udgangspunkt vil skulle fastsættes til en betinget fængselsstraf på 7 dages fængsel i førstegangstilfælde.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.10. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 20

I sager om uforsvarlig opbevaring af våben m.v. efter våbenbekendtgørelsens § 24, stk. 1, 2 og 4-6, uden skærpende omstændigheder nedlægger anklagemyndigheden som udgangspunkt påstand om bøde på 6.000 kr. Bødepåstanden har været gældende fra den 1. marts 2018 og er en skærpelse i forhold til et tidligere bødeniveau på 3.000 kr.

Foreligger der skærpende omstændigheder i sagen, nedlægges der som udgangspunkt påstand om en skærpet bøde. Der kan eksempelvis være tale om skærpende omstændigheder, hvis våbnet er ladet, eller hvis flere våben er opbevaret uforsvarligt samtidigt.

Det følger af våbenbekendtgørelsens § 50, stk. 3, at våben og ammunition må besiddes i indtil 4 uger efter tilbagekaldelse af en tilladelse, et samtykke, en våbenpåtegning eller en godkendelse efter våbenloven eller våbenbekendtgørelsen.

Politiet kan dog bestemme, at våben og ammunition m.v., som tilbagekaldes, straks skal deponeres hos politiet eller en anden myndighed, jf. våbenbekendtgørelsens § 50, stk. 4. Politiet kan endvidere under særlige omstændigheder fastsætte en længere frist end de fire uger, jf. våbenbekendtgørelsens § 50, stk. 5.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til punkt 2.11.1. i de almindelige bemærkninger i lovforslaget.

Det foreslås at ændre ”der” til ”som” i våbenlovens § 10, stk. 4.

Der er alene tale om en sproglig ændring af lovteksten, som har til formål at give mulighed for i bemærkningerne at angive nærmere retningslinjer for strafniveauet for overtrædelser omfattet af bestemmelsen.

Det forudsættes, at der sker en skærpelse af straffen for overtrædelse af våbenbekendtgørelsens § 59, stk. 1, jf. § 24, stk. 1, 2 og 4-6, jf. våbenlovens § 10, stk. 4, således at udgangspunktet for bødestrafen for uforsvarlig opbevaring af våben fremover skal være på 10.000 kr. i stedet for 6.000 kr.

Foreligger der skærpende omstændigheder i sagen, f.eks. at våbnet er ladt, eller findes der flere uforsvarligt opbevarede våben, skal der – som i dag – som udgangspunkt nedlægges påstand om en skærpet bøde.

Herudover forudsættes det med lovforslaget, at der sker en skærpelse af straffen for gentagelsestilfælde af overtrædelser begået under skærpende omstændigheder, således at der i disse tilfælde vil skulle nedlægges påstand om en betinget fængselsstraf på 7 dages fængsel. Dette gælder i alle tilfælde, hvor gerningspersonen tidligere er dømt for overtrædelse af bestemmelsen, herunder også tilfælde, hvor gerningspersonen er idømt bøde.

Endelig forudsættes det, at bødestrafen for overtrædelse af våbenbekendtgørelsens § 59, stk. 3, jf. § 50, stk. 3-5, fremover som udgangspunkt fastsættes til 10.000 kr., hvis våben og ammunition m.v. ikke afhændes inden for den fastsatte frist, hvis en våbentilladelse, et samtykke, en våbenpåtegning eller en godkendelse efter våbenloven eller våbenbekendtgørelse tilbagekaldes.

Lovændringen tilsigter ikke at skærpe straffen for de øvrige overtrædelser af våbenbekendtgørelsen, som har hjemmel i bestemmelsen.

Bøden kan efter sædvanlig praksis nedsættes med indtil det halve for personer under 18 år eller personer med særlig lav indtægt på gerningstidspunktet.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.11. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Til nr. 1

Efter krigsmateriellovens § 1, stk. 1, finder lovens regler om krigsmateriel anvendelse på 5 kategorier af materiel til krigsførelse.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til punkt 2.12.1. i de almindelige bemærkninger i lovforslaget.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 3* i krigsmateriellovens § 1, hvorefter justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilket materiel der skal være omfattet af stk. 1.

Det forudsættes, at ministeren vil fastsætte nærmere regler om, at krigsmateriellovens § 1, stk. 1, omfatter materiel til krigsførelse, som er anført i bilaget til Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2009/43/EF af 6. maj 2009 om forenkling af vilkår og betingelser for overførsel af forsvarsrelaterede produkter inden for Fællesskabet med senere ændringer.

Bemyndigelsen vil også kunne udnyttes til at foretage andre tilpasninger af bestemmelsens produktmæssige anvendelsesområde, der måtte udspringe af ændringer i Danmarks internationale forpligtelser i øvrigt.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.12. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 3

Til nr. 1

Det fremgår af jagt- og vildforvaltningslovens § 40, stk. 1, nr. 5, at jagttegn kan udstedes til personer, som har fået samtykke hertil fra justitsministeren, under forudsætning af at personen i øvrigt opfylder betingelserne i § 40, stk. 1, nr. 1-4.

Det følger endvidere af jagt- og vildtforvaltningslovens § 40, stk. 5, at justitsministeren fastsætter nærmere regler om meddelelse af samtykke efter stk. 1, nr. 5.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til afsnit 2.1.1. i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at jagt- og vildforvaltningslovens § 40, stk. 5, nyaffattes, så justitsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om meddelelse og bortfald af samtykke. Justitsministeren kan i den forbindelse fastsætte nærmere regler om meddelelse og bortfald af samtykke efter stk. 1, nr. 5, til personer, der er dømt for grovere lovovertrædelser eller er meddelt tilhold, opholdsforbud eller bortvisning efter lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning.

Den foreslåede nyaffattelse af § 40, stk. 5, indebærer en udvidelse af bemyndigelsen, således at justitsministeren fremover fastsætter nærmere regler om både meddelelse og bortfald af samtykke.

Bemyndigelsen forventes at blive anvendt til at indføre en ordning, hvorefter justitsministeren fastsætter regler om obligatorisk afslag på bl.a. anmodning om politiets samtykke til jagttegn for personer, der er dømt for grovere lovovertrædelser eller er meddelt tilhold, opholdsforbud eller bortvisning efter lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning.

Der henvises til afsnit 2.1. i de almindelige bemærkninger for en nærmere beskrivelse af ordningen.

Bemyndigelsen forventes desuden at blive anvendt til at indføre en ordning, hvorefter justitsministeren fastsætter regler om, at politiets samtykke til jagttegn bortfalder for personer, der er dømt for grovere lovovertrædelser eller er meddelt tilhold, opholdsforbud eller bortvisning efter lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning.

Der henvises til punkt 2.2. i de almindelige bemærkninger for en nærmere beskrivelse af ordningen.

Det forventes, at regler om bortfald af jagttegn vil stemme overens med regler om bortfald af våbentilladelse, således at kriterierne for bortfald er de samme.

I tilfælde, der ikke er omfattet af den foreslåede ordning, forventes det, at de eksisterende regler om politiets meddelelse og tilbagekaldelse af samtykke på baggrund af en konkret vandelsvurdering opretholdes.

Til § 4

Det foreslås i lovforslagets § 4, nr. 1, at loven skal træde i kraft den 1. juli 2024.

Der lægges op til, at lovens bestemmelser vil finde anvendelse på tilladelser m.v. meddelt inden denne dato samt ansøgninger om tilladelser m.v., der er indgivet forud for den 1. juli 2024, men som på tidspunktet for lovens ikrafttræden endnu ikke er afgjort.

Lovforslagets §§ 1 og 3 finder ikke anvendelse for Færøerne og Grønland og kan ikke sættes i kraft for Færøerne eller Grønland, da lov om våben og lov om jagt og vildtforvaltningen ikke gælder eller kan sættes i kraft for disse dele af riget.

Lovforslagets § 2 finder ikke anvendelse for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne eller Grønland med de ændringer, som de færøske og de grønlandske særlige forhold tilsiger.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om våben og eksplosivstoffer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1736 af 26. august 2021, foretages følgende ændringer:

§ 2. Det er forbudt uden tilladelse fra justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, ved overdragelse at erhverve genstande eller stoffer, der er omfattet af forbuddet i § 1, eller at besidde, bære eller anvende sådanne genstande eller stoffer. Det samme gælder for personer under 18 år med hensyn til de genstande, der er omfattet af § 1, stk. 2, litra a-c.

Stk. 2. I tilfælde, hvor der efter stk. 1 gælder krav om tilladelse eller alder for at erhverve eller besidde genstande eller stoffer, er det forbudt at overdrage eller overlade andre besiddelsen af disse, medmindre erhververen eller modtageren foreviser den fornødne tilladelse eller godtgør at være fyldt 18 år. Justitsministeren fastsætter nærmere bestemmelser herom.

Stk. 3. Foranstående bestemmelser skal dog ikke være til hinder for, at et skydevåbens pibe- eller låsedele eller dele af baskyler ved istandsættelse fornys. Tilsvarende gælder aftagelige magasiner til skydevåben.

Stk. 4. Det er forbudt at fremstille, herunder samle, skydevåben og de i § 1, stk. 1, nr. 1, nævnte genstande ved hjælp af dele, der er overført i strid med forbuddet i § 7 a, stk. 2, uanset om den pågældende er meddelt fremstillingstilladelse efter § 1, stk. 1, nr. 1.

§ 2 f. Tilladelser og samtykker efter denne lov eller efter bestemmelser, der er udfærdiget i medfør af loven, kan til enhver tid tilbagekaldes.

1. I § 2 indsættes som *stk. 5*:

»Stk. 5. Justitsministeren kan fastsætte regler om afslag på ansøgning om tilladelser, godkendelser, samtykker eller dispensationer efter denne lov eller efter bestemmelser, der er udfærdiget i medfør af loven, til personer, der er dømt for grovere lovovertrædelser eller er meddelt tilhold, opholdsforbud eller bortvisning efter lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning.«

2. I § 2 f indsættes som *stk. 2*:

»Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte regler om bortfald af tilladelser, godkendelser, samtykker eller dispensationer efter denne lov eller efter bestemmelser, der er udfærdiget i medfør af loven, til personer, der er dømt for grovere lovovertrædelser eller er meddelt tilhold, opholdsforbud eller bortvisning efter lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning.«

§ 2 g. Justitsministeren kan fastsætte regler om, at anmeldelser og ansøgninger, som efter denne lov eller bestemmelser udfærdiget i medfør heraf indgives til politiet, skal indgives ved anvendelse af den digitale løsning, som politiet anviser (digital selvbetjening).

3. I § 2 g indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om dokumentation af ansøgerens helbredstilstand i forbindelse med ansøgning om tilladelser, godkendelser, samtykker eller dispensationer efter denne lov eller efter bestemmelser, der er udfærdiget i medfør af loven, herunder om afslag som følge af ansøgerens helbredstilstand.«

4. Efter § 2 h indsættes:

»§ 2 i. Offentlige myndigheder, der har regelmæssig kontakt til en person der har tilladelse, godkendelse, samtykke eller dispensation efter denne lov eller efter bestemmelser, der er udfærdiget i medfør af loven, kan indgive en indberetning til politiet, hvis myndigheden bliver opmærksom på forhold, der gør det betænkeligt, at personen fortsat skal have tilladelse, godkendelse, samtykke eller dispensation efter denne lov eller efter bestemmelser, der er udfærdiget i medfør af loven.

Stk. 2. En indberetning efter stk. 1, skal være skriftlig og indeholde identifikation af personen samt indeholde en beskrivelse af den adfærd, som giver anledning til bekymringen. Indberetningen skal endvidere indeholde oplysninger om, hvorfor det efter myndighedens opfattelse er betænkeligt, at den pågældende har tilladelse, godkendelse, samtykke eller dispensation efter denne lov eller efter bestemmelser, der er udfærdiget i medfør af loven.

Stk. 3. Modtager politiet en indberetning efter stk. 1 og stk. 2, skal politiet træffe afgørelse om, hvorvidt personen fortsat skal have tilladelse, godkendelse, samtykke eller dispensation efter denne lov eller efter bestemmelser, der er udfærdiget i medfør af loven.

Stk. 4. Afgørelser efter stk. 3 kan påklages af afgørelsens adressat eller den myndighed, der har indgivet indberetningen efter stk. 1.«

§ 3. Justitsministeren kan, såfremt han finder det påkrævet, påbyde, at enhver, der er i besiddelse af eller overdrager genstande, der omfattes af forbuddet i § 1, skal gøre anmeldelse derom efter nærmere af justitsministeren fastsatte regler.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte sådanne bestemmelser vedrørende opbevaringen af og rådigheden over de i § 1 nævnte genstande og stoffer, som er påkrævet af hensyn til sikkerheden.

Stk. 3. Justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til kontrol af:

1) Våbensamlinger,

- 2) våbenlagre og våbenbøger hos erhvervsdrivende med generel tilladelse som nævnt i § 4 b, stk. 1,
- 3) våbenbøger hos rederier,
- 4) krudtoplag hos personer og foreninger, der har tilladelse til at erhverve og besidde sortkrudt, fænghætter m.v.,
- 5) krudtoplag, arbejdslokaler og udstyr hos personer, der har tilladelse til genopladning af ammunition,
- 6) lokaler, hvor de i lovens § 9, stk. 2, nævnte skytteforeninger opbevarer, besidder eller anvender våben.

Stk. 4. Beredskabsstyrelsen og politiet har til enhver tid uden retskendelse mod behørig legitimation adgang til virksomheder, der fremstiller, indfører, udfører, opbevarer, forhandler eller på anden måde er i besiddelse af de eksplosivstoffer, der er omfattet af forbuddet i § 1, og kan i forbindelse hermed for den pågældendes regning udtage prøver af sådanne eksplosivstoffer og underkaste disse en teknisk undersøgelse. I tilfælde, hvor prøveudtagningen sker hos en detailhandler, godtgør Beredskabsstyrelsen eller politiet detailhandleren indkøbsprisen og opkræver beløbet hos importøren eller fabrikanten.

Stk. 5. Såfremt det under særlige omstændigheder er påkrævet af hensyn til den offentlige sikkerhed, kan justitsministeren bestemme, at genstande eller stoffer, der er omfattet af forbuddet i § 1, skal afstås til det offentlige mod fuld erstatning eller deponeres. Inden der fastsættes sådanne bestemmelser vedrørende skytteforeninger, der kan give våbenpåtegning på foreningens medlemsbeviser efter regler fastsat i henhold til § 2 c, stk. 1, skal der så vidt muligt forhandles med de organisationer, som skytteforeningerne hører under.

Stk. 6. I tilfælde, hvor der skal ydes erstatning i anledning af foranstaltninger efter stk. 5, fastsættes erstatningen i mangel af mindelig overenskomst af en for hele landet nedsat vurderingskommission, bestående af 4 medlemmer, nemlig et af præsidenten for Københavns byret udpeget medlem af nævnte ret som formand og tre våbenkyndige medlemmer, hvoraf et udnævnes af justitsministeren, et udpeges af Dansk Handel & Service og et udpeges af Danmarks Jægerforbund. I tilfælde af stemmelighed er formandens stemme afgørende.

§ 4 b. Justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, kan efter ansøgning meddele erhvervsdrivende generel tilladelse til med henblik på erhvervsmæssig handel eller anden erhvervsmæssig virksomhed at erhverve og besidde de i § 1, stk. 1, nr. 1-3 og 7-10, og § 4 nævnte genstande og peberspray.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om vilkår og betingelser for udstedelse og anvendelse af tilladelser efter stk. 1 og om registrering af de erhvervsdrivende.

5. I § 3, stk. 3, nr. 6, ændres »våben.« til: »våben og«.

6. I § 3, stk. 3, indsættes som nr. 7:

»7) lokaler hos personer og erhvervsdrivende, der har en tilladelse efter denne lov til fremstilling af de våben m.v., der er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-5 og nr. 7-10.«

7. I § 4 b, stk. 1, ændres »erhverve og besidde« til: »erhverve, besidde og anvende«.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om vilkår for godkendelse og registrering af våbenmæglere.

§ 6. Det er forbudt uden tilladelse fra justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, i hvert enkelt tilfælde at udføre

- 1) våben omfattet af denne lov med undtagelse af jagtvåben, jf. dog stk. 2, samt genstande, der fremtræder som skydevåben og som følge af konstruktionen eller det anvendte materiale kan ombygges hertil,
- 2) ammunition med undtagelse af ammunition til jagtvåben,
- 3) materiel til krigsførelse,
- 4) militært simulations- og træningsudstyr,
- 5) maskiner, instrumenter, apparater og andre produktionsmidler, der er specielt konstrueret eller modificeret til fremstilling eller vedligeholdelse af de under nr. 1-4 nævnte genstande,
- 6) dele specielt konstrueret eller modificeret til de under nr. 1-5 nævnte genstande,
- 7) eksplosivstoffer, der er omfattet af forbuddet i § 1,
- 8) software specielt konstrueret eller modificeret til udvikling, fremstilling eller anvendelse af de under nr. 1-7 nævnte genstande og
- 9) teknologi til udvikling, fremstilling eller anvendelse af de under nr. 1-8 nævnte genstande, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke for

- 1) udførsel af varer, der er omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 1236/2005 af 27. juni 2005 om handel med visse varer, der kan anvendes til henrettelse, tortur eller anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, til destinationer uden for EU's toldområde, jf. forordningens artikel 18, og
- 2) udførsler, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 258/2012 af 14. marts 2012.

8. I § 6, stk. 2, nr. 1, ændres »forordningens artikel 18, og« til: »forordningens artikel 18,«.

9. I § 6, stk. 2, nr. 2, ændres »14. marts 2012.« til: »14. marts 2012,«.

10. I § 6, stk. 2, indsættes som nr. 3 og nr. 4:

- »3) udførsel af luft- og fjederbøsser, bortset fra luft- og fjedervåben med større kaliber end 4,5 mm og de i § 1, stk. 1, nr. 7, nævnte, og ammunition hertil og
- 4) udførsel af hardball- og paintballvåben og ammunition hertil.«

Stk. 3. Forbuddet i stk. 1, nr. 9, gælder ikke

- 1) den teknologi, der minimalt kræves til installation, drift, vedligeholdelse (eftersyn) og reparation af genstande, der er opnået udførselstilladelse til efter stk. 1, når teknologien udføres til samme modtager, som i henhold til udførselstilladelsen er modtager af de pågældende genstande,
- 2) teknologi, der er frit tilgængelig for offentligheden,
- 3) teknologi, som vedrører grundforskning, og
- 4) teknologi, som alene omfatter, hvad der som minimum kræves i forbindelse med patentansøgninger.

Stk. 4. Forbuddet i stk. 1 omfatter både fysisk flytning af genstande ud fra dansk område og ikkefysisk overførsel til

udlandet ved hjælp af fax, telefon eller andet elektronisk medie. Mundtlig overførsel af teknologi pr. telefon eller lignende kommunikationsmiddel er dog kun omfattet, hvis teknologien er indeholdt i et dokument, hvoraf den relevante del oplæses eller beskrives på en sådan måde, at der i alt væsentligt opnås det samme resultat, som hvis oplæsning havde fundet sted.

Stk. 5. Justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, kan udstede en generel, global eller individuel tilladelse til udførsel til EU- eller EØS-lande af genstande, der er omfattet af stk. 1.

Stk. 6. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om vilkår og betingelser for udstedelse og anvendelse af generelle, globale og individuelle tilladelser efter stk. 5 og om indberetningskrav, dokumentationskrav og pligt til at føre registre over udførsel af genstande omfattet af stk. 1.

Stk. 7. Genstande omfattet af stk. 1, nr. 3-5, 8 og 9, og dele specielt konstrueret eller modificeret til de i stk. 1, nr. 3-5, nævnte genstande, der indføres fra et EU- eller EØS-land for straks at skulle udføres til et andet EU- eller EØS-land (transit), undtages fra kravet om tilladelse efter stk. 1.

Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om dokumentationskrav for transittilladelser og om, at andre genstande omfattet af stk. 1 på samme måde kan undtages fra kravet om transittilladelse.

Stk. 8. Justitsministeren kan udstede forbud mod, at der udføres våben og ammunition af enhver art omfattet af denne lov.

§ 6 b. For indgivelse af ansøgning om tilladelse efter denne lov betales 1.085 kr., jf. dog stk. 6. For følgende tilladelser betales dog ikke:

- 1) Tilladelser til ammunition,
- 2) tilladelser til piber, låsestole, aftagelige magasiner og baskyler,
- 3) tilladelser til lyddæmpere og optisk elektroniske sigtemidler med lysstråle eller med elektronisk lysforstærknings- eller infrarødt udstyr,
- 4) ind- og udførseltilladelser,
- 5) tilladelser til genopladning,
- 6) tilladelser vedrørende de eksplosivstoffer, der er omfattet af forbuddet i § 1,
- 7) tilladelser til handlende,
- 8) tilladelser til signalvåben og kombinerede gas- og signalvåben,
- 9) tilladelser til salutkanoner,
- 10) tilladelser til tilskudsberettigede museer i henhold til museumsloven,

11. I § 6 indsættes som *stk. 9*:

»*Stk. 9.* Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvad der forstås ved materiel til krigsførelse, jf. stk. 1, nr. 3.«

12. § 6 b, *stk. 1, nr. 2*, affattes således:

»2) tilladelser til piber, slæder, tromler, bundstykker og låse samt aftagelige magasiner,«.

13. § 6 b, *stk. 1, nr. 7*, affattes således:

»7) tilladelser til erhvervsdrivende,«.

- 11) tilladelser til udenlandske embedsmænd, der udfører opgaver i Danmark efter artikel 17 og 18 i Rådets afgørelse 2008/616/RIA af 23. juni 2008 om gennemførelse af afgørelse 2008/615/RIA om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet og
- 12) tilladelser til at erhverve, besidde og bære peberspray for personer med et særligt behov for beskyttelse.

Stk. 2. En våbentilladelse kan kun omfatte ét våben. Justitsministeren kan dog fastsætte regler om, at visse tilladelser kan omfatte flere våben.

Stk. 3. Såfremt indehaveren af en våbentilladelse til et bestemt våben udskifter våbenet, skal der udstedes ny tilladelse.

Stk. 4. Skifter indehaveren af en våbentilladelse navn, adresse eller skytteforening, kan der afgiftsfrit udstedes ny våbentilladelse med samme gyldighed som den oprindelige tilladelse.

Stk. 5. Er en tilladelse beskadiget eller bortkommet, kan der udstedes tilladelse med samme gyldighed som den oprindelige tilladelse mod betaling af 200 kr.

Stk. 6. For meddelelse af tilladelse efter denne lovs § 4 c, stk. 1, betales 5.000 kr.

§ 9, § 2, stk. 1 og 4 og § 4 gælder ikke for civile statsmyndigheder. § 1 og § 7 a gælder endvidere ikke for politiet. Justitsministeren kan til opfyldelse af mellemstatslige aftaler bestemme, at § 1, stk. 1, nr. 5, § 2, stk. 1, og § 6, stk. 1, nr. 1, ikke gælder for udenlandske civile statsmyndigheder. § 6, stk. 1, gælder ikke for politiet, forudsat at de våben m.v., som udføres, forbliver statens ejendom. Kommunale myndigheder skal ikke søge om tilladelse for så vidt angår indkøb og benyttelse af de eksplosivstoffer, der er omfattet af forbuddet i § 1, til anvendelse ved vejarbejder og lign.

Stk. 2. Skytteforeninger, der kan give våbenpåtegning på foreningens medlemsbeviser efter regler fastsat i henhold til § 2 c, stk. 1, kan uanset § 2, stk. 1, anskaffe og besidde våben, der er optaget på skydeprogrammerne hos de organisationer, som skytteforeningerne hører under, samt piber, låsestole og baskyler til de nævnte våben og ammunition og aftagelige magasiner dertil. Justitsministeren kan fastsætte regler herom samt om registrering af de nævnte våben m.v.

Stk. 3. Under særlige omstændigheder kan justitsministeren midlertidigt ophæve stk. 1 og 2 og træffe bestemmelse om, at forbuddet i § 1 og reglerne i § 2 og § 3, stk. 1 og 3-4, tillige skal omfatte de i § 1, stk. 2, nævnte våben m.v.

16. I § 6 b, stk. 1, indsættes som nr. 13:

»13) tilladelser til personer, der som følge af en dom har fået afslag efter regler udstedt i medfør af § 2, stk. 5, eller hvor tilladelsen som følge af en dom er bortfaldet efter reglerne udstedt i medfør af § 2 f, stk. 2, og hvor dommen er ændret ved højere instans, således at betingelserne for afslag eller bortfald ikke længere er opfyldt.«

17. I § 6 b, stk. 4, indsættes efter »skytteforening,«: »eller ændres den adresse, hvorpå våbnet opbevares,«.

18. § 9, stk. 1, 2. pkt., affattes således:

»§ 1, § 3 a, stk. 1-3, og § 7 a gælder endvidere ikke for politiet.«

§ 10. Med bøde, fængsel indtil 4 måneder eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 2 år straffes den, der overtræder §§ 1-2 a, 2 c, 2 d, 3 a og 3 b, § 5, stk. 1, § 6, stk. 1, § 7, § 7 b, stk. 1, § 7 c, stk. 1, artikel 4, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 258/2012 af 14. marts 2012 og artikel 5, stk. 1 og stk. 3, 2. pkt., og artikel 8, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1148 af 20. juni 2019 om markedsføring og anvendelse af udgangsstoffer til eksplosivstoffer, om ændring af forordning (EF) nr. 1907/2006 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 98/2013 med senere ændringer. På samme måde straffes den, der forsætligt eller ved grov uagtsomhed overtræder § 2, stk. 4, og § 7 a, stk. 2.

Stk. 2. Ved fastsættelse af straffen for overtrædelse af § 2, jf. § 1, stk. 1, nr. 5, for så vidt angår peberspray, skal det særlig anses for skærpende, hvis en overtrædelse begås af en person, der tidligere er idømt fængselsstraf for overtrædelse af denne lov, lov om knive og blankvåben, forskrifter udstedt i medfør af disse love eller straffelovens § 119, stk. 1 eller 2, § 119 b eller §§ 123, 192 a, 216, 237, 243-246, 266 eller 288 på steder eller under omstændigheder, hvor der er nærliggende risiko for, at der kan opstå tilspidsede situationer af potentiel voldelig karakter.

Stk. 3. Medmindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) overtræder artikel 7, artikel 8, stk. 3-5, og artikel 9, stk. 1, 2 og 4-6, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1148 af 20. juni 2019 om markedsføring og anvendelse af udgangsstoffer til eksplosivstoffer, om ændring af forordning (EF) nr. 1907/2006 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 98/2013 med senere ændringer,
- 2) undlader at give den nationale inspektionsmyndighed adgang efter § 1 b, stk. 1,
- 3) omgår eller unddrager sig inspektionsmyndighedens kontrol eller forsøger dette,
- 4) undlader at give inspektionsmyndigheden oplysninger efter § 1 b, stk. 2, eller afgiver urigtige oplysninger eller
- 5) undlader at yde inspektionsmyndigheden den fornødne bistand efter § 1 b, stk. 3.

Stk. 4. I forskrifter, der udfærdiges efter loven, kan der fastsættes straf af bøde, fængsel indtil 4 måneder eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 2 år for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 5. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

19. I § 10, stk. 1, 1. pkt., ændres »der« til: »som«.

20. I § 10, stk. 4, ændres »der« til: »som«.

§ 2

I lov om krigsmateriel m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1004 af 22. oktober 2012, foretages følgende ændringer:

§ 1. Lovens regler om krigsmateriel finder anvendelse på:

- 1) Materiel, som er konstrueret til militær anvendelse, og som ikke finder civil anvendelse.
- 2) Skydevåben samt genstande, der fremtræder som skydevåben og som følge af konstruktionen eller det anvendte materiale kan ombygges hertil. Loven finder dog ikke anvendelse på de i 1. pkt. nævnte skydevåben og genstande, hvis de er specielt konstrueret til jagtbrug, sportsbrug el.lign.
- 3) Ammunition, som kan anvendes til militære formål.
- 4) Krudt og sprængstoffer.
- 5) Komponenter og dele, som er konstrueret til at anvendes i materiel m.v. som nævnt ovenfor, og som ikke finder civil anvendelse.

Stk. 2. Virksomheder, som staten ejer, er ikke omfattet af loven.

1. I § 1 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilket materiel stk. 1 finder anvendelse på.«

§ 3

I lov om jagt og vildtforvaltning jf. lovbekendtgørelse nr. 639 af 26. maj 2023, foretages følgende ændringer:

§ 40. Jagttegn kan udstedes til personer, som

- 1) har fast bopæl i Danmark,
- 2) er fyldt 16 år,
- 3) er i besiddelse af den nødvendige synsevne samt i øvrigt af den fornødne åndelige og legemlige færdighed,
- 4) ved en prøve har godtgjort at have fornødent kendskab til almindeligt forekommende vildtarter, til reglerne om jagt og vildtforvaltning, herunder de jagtetiske principper, samt har vist at have færdighed i betjeningen af glatløbede skydevåben og
- 5) har fået samtykke hertil fra justitsministeren.

Stk. 2. Jagttegn til personer under 18 år må kun udstedes, hvis indehaveren af forældremyndigheden har givet tilladelse hertil.

Stk. 3. Jagttegn, der ved påtegning giver tilladelse til jagt med haglggevær, jagtriffel eller bue, kan udstedes til personer, som ud over at opfylde betingelserne i stk. 1 og 2 ved en prøve har godtgjort at have fornødent kendskab til og færdighed i brug af haglggevær, jagtriffel eller bue. Det samme gælder udstedelse af jagttegn til personer, der uden at have bestået en haglskydeprøve eller riffelprøve har opnået ret til påtegning på jagttegnet om tilladelse til jagt med haglggevær eller jagtriffel i henhold til tidligere gældende regler og uden afbrydelse har været optaget i Jagttegnsregistret som jagttegnsberettiget.

Stk. 4. Miljø- og fødevareministeren fastsætter nærmere regler om jagtprøven, jf. stk. 1, nr. 4, og om haglskydeprøven, riffelprøven og buejagtprøven, jf. stk. 3. Der kan herunder fastsættes regler om udstedelse af jagttegn til personer, der ikke har fast bopæl i Danmark. Miljø- og fødevaremini-

steren fastsætter endvidere regler om udstedelse af jagttegn og om jagttegnets udseende og indhold.

Stk. 5. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om meddelelse af samtykke efter stk. 1, nr. 5.

1. § 40, stk. 5, affattes således:

»*Stk. 5.* Justitsministeren fastsætter nærmere regler om meddelelse og bortfald af samtykke efter stk. 1, nr. 5. Justitsministeren kan i den forbindelse fastsætte nærmere regler om meddelelse og bortfald af samtykke efter stk. 1, nr. 5 til personer, der er dømt for grovere lovovertrædelser eller er meddelt tilhold, opholdsforbud eller bortvisning efter lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning.«